

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. 8829

Title कात्यायन श्रौत सूत्र पद्धतिः

Author श्री याज्ञिक देवः

Extent २३ Age ५

Subject सूत्र पद्धतिः

कात्यायन श्रौत सूत्र

सोत्पादपट्टिः

पधर

५५२१

२३

८६ धाव नुष्टये विंशतिरिभकाशनिवपप्रपण्यो। दृश्यश्रुतं। अत्र शाखाश्चेति॥ ८
 ८ बर्हिचतुष्टये काष्मिमेयाः परिययः। काशमयप्रस्तरः। काशमूलमयविधृत्यो-अरलिमानो बर्हिश्चेति॥ ८

१८५३

॥ श्रीगणेशाय नमः॥ ॥ अथ तु साहस्य पद्धतिर्लिख्यते॥ ॥ तत्र रात्रेः परस्तागे यजमान पुरुषाः सप्तान् विजः प्र-
 बोधयन्ति सौत्सकर्मचारं तथैव मुक्तापयतास्यर्थः। रुजितः प्रबुधधर्मिसेवंपुनः पुनरुच्चार्यततः सर्वरुविजो दंतधा-
 वनं कृत्वा स्नात्वा धौतवस्त्राणि परिधाप्या चूर्मतिजकादिकृत्वा पवित्रपाणयो व्रज्यादिकमेणशाजादार्पणमापेज-
 य उपसृष्टं शान्तिं ततः स्वास्तिकर्मणि प्रवर्तते तत्र दिरासनो व्रज्यमानावतिप्रणीतं दक्षिणेनोपविशतः। अथ वा-
 सर्वेणोत्तरवेदिर्मग्राधाय कोत्रेण शाजादार्पणं सर्वेणागत्य दक्षिणेन शाजादार्पणमुपविशतः। व्रज्याः संमंत्रकश्च
 सन संस्कार उपवेशनं च॥ ततो यजमानवाचं महेति प्रेषः। प्राजहितवर्जं सर्वेषां परिस्रणं। ततः शाजादार्पणमुत्तर-
 एणावासादनं। तस्य पश्चाद्वा। अग्निहोत्रं हवणा विजः। शम्पाट्टपट्टपलां पवित्रकृदनाभिपवित्रे। स्वाला आज्यं वदे-
 दृशो दक्षिणा हिरण्पाद्याः। इधमवतुष्टयं बर्हिश्चतुष्टयं स्फुचो नुरुः। प्रवरणा वसाहो महवमो॥ उपभृष्टं। क्रुदा-
 वेति स्फुक्पट्टं। प्राशिवहरणो। पात्रे जनाह्वं। एषदा र्ज्यं दधि हिरण्यशकला निउपाकरणं तृणां उखापं वक्रं। म-
 थन चतुष्टयं पोक्रं पुन उर्ध्वं। कुशास्तृ। सोरुपा। इडा पात्री। अंतर्धान कटः। पट्टवत्वं च। एता मासा यपवि-
 त्रकरणादिज्ञादै र्ज्यं प्रेरुणातां अमंदरे अतिश्रान्तमुत्तरेण शाजादार्पणं पुरस्ताद्वा प्रेरुणा नानिधा-

पात्रे जनी सप्तको कलशः। अथ चतुष्टयं। अति। ३ उखापं वक्रं उखा। अति। विगुणारशना। विगु-
 खरु

ना। ३

अधयु रेव मोमाइ संविस्तम विस्वास्वा श्रुता इतं सोम मुप तिष्ठत इति नाय।

रा३

कुराहननां आज्यनिर्वापोवेदबंधः। अत्राव एवाज्याधिपपणं। अधर्पोः पर्यपिकरणं। उदकाजंभः। आप्राधश्चेत्तृतीयो
धर्मः। अत्राधेदिमध्ये एव प्रोक्षणाध्यापयति। अधर्पोः स्फुटप्रथमप्रोक्षणाध्यापः। उदरे स्फोटादकुहारः। नपारणे पात्रकाल
नां आप्राध एव प्रोक्षणासादनं। अतः पात एव पर्यसादनमिच्छादर्हिषोश्चात्राधः पशुवत्यावसेमार्गः। संमार्जनानां पत्ने
नरक्षणां पत्नी संनहनां आत्मोदासनं पत्नी अववेक्षणां ततः क्षुणात्पृष्ठदाज्यत्वाज्याभावादाप्राधमध्ये आत्मसुत्प्रो
क्षणाश्वोत्प्रयाज्यमवेक्षनानाज्यकृत्वा पृष्ठदाज्यसंयोजनं पशुवदाज्यग्रहणं। आज्यानां धारणं तत आत्म्यात्मादाप्रा
धापाशौमं प्रावादानिवापूर्वादिनूतिहितात्मा विहृतापसमापे आत्मसोमवर्जितानां निधानं ततश्च प्रोक्षणायात्माजंभनां
तमप्राधोमापवत्। एकवृदेव स्तरणं। उरुविष्णुविति होमाभावा इति विशेषः। आत्माजंभोदकाजंभोते पाणिप्रकालनां सो
ममादापसपजमानो हविर्दानं प्रविश्य सोमपोटलकं विस्वस्याधिषवणवर्मणि प्राकृतः संसृत्वा त्रिधापदक्षिणास्पदविहीन
येषां तरेणाह सोमं ऊं उजिका सहितं पजमाने सोमाचारद्वे प्राकृतं उपरि सोमोपनहने नैव प्रक्षिपति हृदे त्वेति मंत्रेणाततो
पजमानो विस्तृज्य विस्वास्वामिति सोममुपतिष्ठते। ततो पजमानस्य शाजादार्पणं दध्नुस्वोपविष्टस्य लोकदारापणानां तत
एहि होतः प्रातरनुवाकापेति धैषः। हविर्दानं पूर्वद्वारमध्ये पृष्ठाया उन्नरतो होतृषदन्त्वापनां पूर्वस्यां दार्पणं पविशतीति

ज्याध

सोमं विहृतापसमापे

शाखां त रादना ग्रीधः कृष्टिः। मानवकृष्टसूत्रयोः प्रतिप्रस्तुतः सवनीयानि विपिन्वितप्रपक्षकितक
निप्रातरनुवाकीपाकरणं कृत्यन्ति देवभ्यः

शाखापनसूत्रात्। तत होतुं पविष्ट आहवनीये समिदाधानं कुर्वन्नेवेत्यः प्रातर्पावसोऽनुबृहोत्येतावत्केचिदिहन्ति॥
तत उत्करे गत्वा स्रवणेषु ब्रह्मण्यमा रूपपैता पुत्रा पामिति स्रवणेषां प्रेथति ततः स्रवण्यपाह्वानं अध्वर्यु
र्जागरणं कुर्वन्प्रातरनुवाकं शृणोति समापे उपविष्टः। स्वप्नाद्याश्चमाधः सवनोपनिर्वापः। चतुरासने। वसोपविशने
। प्रणता प्रणपने। परिस्तरणाभावः। शाखाद्वार्यस्य पश्चादन्तरतो वा पात्रासादनं। अर्पक पात्रात्मेकादश। कर्परां कृष्णा
जिनं। उज्ज्वलं सुखं। पात्राधानं। शाखोपवेशः। संपवनोदकं। संपवनार्थं दधिवान्मृतावदानं। वाजिनपात्रं। पंचविज्या
पात्रं। दोहनवत्पुष्टं ततः स्नेहापहितपात्राकरणं। पात्रांतरं प्रोक्षणा रुसाप्यर्पणं मिहो ब्रह्मण्योरादानादि। ग्रहणं।
इक्षप जुष्टं गृह्णामि। एकादशकपालार्थं। द्वाहीणा पदानां वा ग्रहणं। इक्षप हरिवते जुष्टं। धानार्थं पदानां। इक्षप पूषण
ते जुष्टं। करं भार्य पदानां ग्रहणं। ततः शेषाभिर्भक्षणादि। पात्रांतरं शोच्यं। कृष्णाजिनादादिक ए निधानं। त
। इक्षप हरिवते त्वजुष्टं। इक्षप पूषणवतो त्वजुष्टं। नाना वाजधर्म उक्ताः। ततः कृष्णाजिनादानादिक ए निधानं। त
त्र विशेषः। न कुकुराहननं। एकवाजपक्षे कणांते विभज्या लभः। इदमिदं। इदमिदं। इक्षप हरिवत इक्षप पूषणवतश्चात
तः कृष्णाजिनादानादिपेषणं उपवेशादानादि शाखाद्वार्य एवां कपालोपधानं। भर्जनोपधानं च प्रथमकपालधर्म ए

तत्राभूदनालावः प्रोहणांते पयस्यार्थमुपसृष्टादिपरिज्ञानांतं पत्रात्रतः पादा एकस्मादोहः ॥ तत ईरुणादिपुरोराशा
 धिअपणांतंतोपवानां कर्परेधिअपणंधर्मास्तविश्वप्रपशति ॥ उभयोः पर्यन्तिकरणं ॥ अपणोतयेपपसिदधिप्रहेपः ॥
 पुरोराशस्समाभेरित्याजंतः ॥ माभैष्टमासंविधमितिधानानामाजंतः ॥ ततोधानाउदास्यविलम्बाजंतः ॥ इदमिदं स्पहरि
 वतः इदमिदं स्पष्टपणवतः इति ॥ ततः पूषणवज्ञागस्यधाम्मिनिदृषयावापादिपेषणं ॥ प्रोहणांतं विष्टानामाकृणां धाना
 नांवाततः सपवित्रपात्रांपिष्टसंवापः ॥ अग्नौदधुपसर्जनानापासपवित्रहस्तस्योपरिमंत्रांतेनिनपति ॥ संदध्योषधाति
 : सांमोषधपोरसेनासर्दरेवज्जगतीभिः पृथक्ताः संमधुमनमधुमताभिः पयतामितिदधुपसर्जनाप्रतिग्रहणं ॥ ततः संय
 वनं ॥ पुरोराशकारस्यकरमस्यकरणं ॥ अन्यत्रक्विष्ठापनं ॥ पात्रं गलिप्रज्ञात्पुरोराशस्यातामरुदिस्यभिवाहनं
 अभितप्यपात्रं गलिप्रज्ञाजनस्यनिनपनं ॥ स्थापितैः संमार्जनैः शृतावदानवाजिनपात्रपंचविजापात्राणां संमार्गः ॥ सं
 मार्जनानांपुनर्यत्नेरक्षणां नवाप्तनां अत ऊर्ध्वं कर्मपुरोराशं अजंकुर्विति प्रेषानंतरं त्वविद्यति ॥ तावत्काजमग्रात्तत्र
 पत्रैरक्षणां करोतिकारपतिवा ॥ नवमस्य प्रथमा कंडिका ॥ ॥ उन्नेतुः पात्रपोजनं ॥ तत्रस्वरस्येशानदिग्तागेउपांशं
 तर्पामपात्रपोरासादनं करोति ॥ तयोर्मध्येउपांशुग्रहणपात्रं दृष्टिणंतः ॥ उत्तरतोतर्पामस्य ॥ ततउपांशुपात्रस्यपश्चा

तत्रत्यरूपं स्थापित्वा निर्वर्णितं देवस्य पात्राणां प्रादुर्भूतं तेषां त्रयाणां मध्ये ऐं इवापवपात्रं राक्षसं मेखलापुत्रं प्रथमं दि
 तापेनैवावरुणपात्रमनकावं अजागजस्तनाकारकोष्ठावपवपुत्रं पश्चात् ततस्तृतापमाधिनपात्रमोष्टं उष्टाकार
 काष्ठावपवपुत्रं ततः प्रत्यरुततः स्वरस्योत्रेषकोणे दक्षिणतः मुक्रपात्रमाप्तादपति तत उन्नरतो मधिनपात्रं ततः स्वर
 रस्य मध्ये आपणस्त्याजामाप्तादपति तस्या आपणस्त्या दक्षिणत उष्ट्राजामाप्ताः पुरस्तात् उष्ट्रपात्रं आपणस्त्या स्य
 स्थाप्या उन्नरत आदिता स्थाप्या तस्याः पुरस्तात् आदित्यपात्रं तथैव काष्ठके दक्षिणोत्तराण्युक्तं कृष्णं लीतिमाष्य
 त्रस्योत्तराण्युक्तं कृष्णं लीतिमाष्य पूर्वमादित्यपात्रमिति तत आपणस्त्याः पुरस्तात् कार्मर्ष्यमपेजाश्च मपेवात्ककु
 फराकारे उभयापतामुखे मूलापज्ञापकविक्रमुक्ते देवपात्रे आपादपति स्थाप्या व्यतिरिक्तानि त्रिर्वाणि पात्राणि प्रादेश
 मात्रे चानिमध्यसंगृहीतानि वैकं कतानि भवन्ति तत आपणस्त्याः पश्चात् सुकुफराकारं वारणां परिध्वं संभरणीतो
 न्यानि दधाति एतानि पात्राणि स्वरे सादपित्वा दोणकलशं दक्षिणहविर्धानां ह्यस्यो मार्गेण समापेनैव प्राग्यं संतं प्रत्यं
 प्रेष्य भूमौ निधाप्य ह्यस्यो परिष्ठाप्य समापेनैव वायव्यतरो दशमरु निमात्रं चैतवर्षां जावोर्ष्या निर्मितं पवित्रं हत्वा दोहं एक
 लशस्यो परिनिदधाति तत एवं विधमेवोत्पद्यतो दशं द्वापं पवित्रं परिध्वं पात्रां निदधाति तत उन्नरस्य हविर्धानस्योप

३

सन्तनं पूर्व एव क्रवत्ताजामनंतर्हितदेशे वहिस्तृणामपोऽसादपति। ततस्तस्यैवानसो धुरिश्वाप्रपोरुपरि प्रागप्राप्तुदग्रां
 वाप्रवरणीपाजाशोक्तवंसादपति। ततउत्तरस्यैवानसो हस्तपुरस्तादनस्तउपर्येव प्रतभृसंज्ञं मृमपं महाकाजशं विल्लास्यं
 खमासादपति। ततस्तस्यैवोत्तरस्यानसो हस्तपुरस्तादनस्तउपर्येव प्रतभृसंज्ञं मृमपं महाकलं शं विल्लास्यं खमासादपति॥
 । ततस्तस्यैवोत्तरस्यानसो हस्तपश्चादनस्तउपर्येव बाधवनीपसंज्ञं दितापं मृमपं महाकलं शं विपुलमुखं सादपति। ततो ह्वा
 कूशकटसाधस्ताडूमौ मूलाभिजापकं वृत्तपुक्ता नृशवैकं कताश्चममाहो नृचमसादिकमेण प्रागपोदकसंस्क्रानिदध्मति
 । तेषां च लक्षणं परिशिष्टे। विकंकतमपाः। अत्रात्त्वविजाश्चमसात्पनाः। चतुर्लखाताश्चतेषां दंडेषु लक्षणं। होतुर्म
 उल्लवसाश्चमसाश्चतुरश्रकः। उमानृणां चमसिः स्याधजमानः। पृथ्वा स्मृतः। प्रशस्तुरवतष्टः स्यादत्रष्टोत्रशसितः। पो
 तरये विशाखासात्रेषुः स्याद्विष्टातकः। अष्टावाकसरात्वावमाप्राध्रस्यमश्रुषक इति। निगमेव नैपपोधाश्चमसाश्चतुरा
 षष्ठोदकयाणि एतत्त्वविजादंडलक्षणं इति। मानघोदशचमसात्रैपपोधात्रोहातकात्रैतिकाकेवानैपपोधाश्चमसा
 रोहितकावातवाणि वापस्यमपानाति। ततउत्तरहविर्धाना हस्तपश्चाडूमौ शकस्यैव धस्तादेकधनसंज्ञका उदकं ला
 वृत्रिप्रभृतिपंचदशपर्यंतान् पुगमानुदकसंस्क्रान्निदध्मति। तत्र हरिस्वामिनो यवत्तामाहुः। अग्निष्टोमे वपरकधनाः॥

३

त्रावरुणचमसेनजुतमाजं हरेष्वेति कर्षिरसातिमंत्रेण। ततः सप्तदसत्वाह्नित्याश्रितिमैत्रावरुणचमसेनापो गृह्णाति।
 तत एकधनितन एकधने रनेनैव मंत्रेणापो प्रहूति। पन्नावदौ पात्रे जनौ तृष्णा पूरयति। अनेकपत्न्या के प्रतिपत्ति दौ दौ पांते जने
 भवतः॥ एकैककुर्वासे कार्यः॥ अपरः पशुशोधनार्थः। ततः सर्वदेवपजनं प्रत्यागच्छति। होतः पठति क्रवंतः। अवमानवे
 विशेषः। पत्रहोतः प्रातरनुवाकमनुकृत उपशृणु पात्रद्वयोर्ध्वं वंहंता नां गृह्णा पायदिहरेस्तु अ॥ त्वाजंते गृह्णा पादि
 ति। ततः सर्वेषु वात्वा जस मापे आगतेषु अध्वर्यु आत्वा जस्योपरि मैत्रावरुणचमसे वसता वरश्च परस्परं संस्पर्शयति स
 मापो अक्षिरिति। केचित् सर्वमैत्रावरुणचमसे वसता वरान्निनयति। उभयसमापश्रितिमंत्रं धाततो ध्वर्युर्होतृवमसे वसति
 वरान्निनायपयमानाय समर्पयति। तासामपो निश्राप्ता इति संज्ञा॥ तत उच्छापाहवनायं प्रतिगच्छति। ततो होता ध्वर्युं पृच्छति
 अध्वर्यो देवा इति। अध्वर्युं रुते वने नमुरिति प्रत्याह। ततः प्रचरणां संस्वदमग्निष्टोम संस्ते कृतौ जाहवनाये समित्सर्वकं तु
 होति। संस्वदाभावे आम्ह्याज्या अनुर्गृह्णातं गृह्णात्वा जुहोति यमनेष्टस्त्विति। इदमग्रपो। ततो हविर्शनदार्घ्यपविष्टं होतारं
 दक्षिणेनानिकम्पमैत्रावरुणचमसमाधवनाये वनयति। अग्निः प्रातः सवन इति। ततो वसता वराणां वृतायं लागमनेनै
 व मंत्रेणाधवनाये जासिंचति। एकधनानामपि प्रत्येकं वृतायं वृतायं भागग्रहणक्रमेणाधवनाये जासिंचति जनेनैव ४

मंत्रेणातत एकेचन स्त्राने वसती वरी शेषमेकधनशेषं च निदधाति ॥३॥ ॥ तृतीया कंठिका ॥ तत्राधिषवणव
 र्मण उत्तरतो ध्वर्षुर्पजमानो उपविशतः ॥ तपो मध्ये पूर्वो ध्वर्षुः अपरो पजमानः ॥ ब्रह्मादक्षिणा त आस्ते ॥ प्रतिप्रच्छाद
 नेष्टे त्रेता रथा परेण दक्षिणां हविर्दानं परीत्य दक्षिणा तः ॥ धत्तं कस्त्यु उदश्रुत्वा नुपविशति ॥ अपरेण हविर्दानं मुद्रा
 ता उपविष्टा भवति तत्र प्रतिप्रच्छाता गच्छत्यतिदृष्टी रमन्तरेणो जातु प्रत्तो नृभ्यो हि वेगं ब्रूति ॥ इतरो वसवेषां पश्चाद्
 तः ॥ एवं सर्वे ध्वर्षुः पविशति ॥ तत्र पूर्व अभिषवार्थं वस्तूनामीषां तरेणा हरणं ॥ हिरण्यमनामिकायां बंधनार्थं मध्वर्षा
 दपश्च चारो विर्दधातरेणा हरति ॥ तथा सर्वे पितृस्वप्रावाणमीषां तरेणा हरति ॥ अध्वर्षुर्दिता पशुपांशु सवनं च ॥
 ततो ध्वर्षुर्निग्राभ्यो होतृ वसवस्तु एवेषां तरेणा हरति ॥ ततः संभरणं ततो दशापवित्रं शुभ पतो दशमिति ॥ ततो ध
 र्योः पाणि प्रक्षालनं ॥ अनामिकायां हिरण्यबंधनं ॥ अनामिकायां हिरण्यबंधनं ॥ अध्वर्योरेवाघादानं देवस्य त्वेस
 नेन पयस्वतं तमितं तेनाततः ॥ ध्वर्षुर्दिधर्षोर्वाग्यमनां तस्या देहपांशु सवनं इति संज्ञा ॥ ततो पजमानो होतृ वसवस्तु हृद
 यं संकलनं धारयित्वा निग्राभ्यो हस्तं निदधाति ॥ अध्वर्षुर्निग्राभ्यो हस्तं निदधाति ॥ ततो पजमानं निग्राभ्यो हस्तं निदधाति ॥ वाचपति
 तत उपांशु सवनं ध्वर्षुः पंचकृत्वः सोमं मिमाते ॥ इदं पत्वा वस्तु मते रुद्रवते इति प्रथमं ॥ सोमं मुष्टिमुपांशु सवनं सोम

दक्षिणाभिमुखः

धां

रिप्रतिपति॥ इन्द्राय स्वादिसवत इति द्वितीयं। अभिमाति प्र इति तृतीयं। अश्वेनापत्वेति चतुर्थं। अश्वेनेति पंचमं। ततो मि
 तं सोमं पत्ने सोमदिवात्मा जभते। ततो धर्षुरभिष्टात्सोमाम्। पुष्टिमा वं सोमं कृत्वा काभिषवार्थं दृष्टं कृत्वा पात्रांतरे स्था
 पयति। ततः षडंस्ति प्रच्छातं गृह्यतरे करणार्थं दृष्टं करोति। तत एकं महाशुं कुं रजिकात्वं सोपादितं तृताप सवना
 र्थं दृष्टं कृत्वा कविं निदधाति। ततो निषाम्। कुलकाभिषवार्थं होतृवममात्मा तरे कृत्वा कविं निदधाति। उप
 सवनं कुलकाभिषवार्थं दृष्टं करोति। ततः प्रथमं महाभिषवस्प्रारंभः। तत्रा धर्षुणा पाणि प्रज्ञा ज न हिरण्यं व
 धने कृते। अतश्तरेषां प्रति प्रच्छादनेष्टु नै नृणां पाणि प्रक्षालनं॥ हिरण्यं वधनां अर्धघ्नादानां सर्वेषां मद्यादानं द
 वस्पत्वेत्यनेन पयस्वतमित्यत्रेना। ततो धर्षुः आत्राह्तेति सोमस्योपरि नि प्राम्ना आसिं वति। ततो नि प्राम्ना भिरौ शीकृ
 तं सोमं वतुर्धा विभज्य सर्वेभिषु एवंति। अभिषवं करिष्यंतो वैरिणं मनसा विंतपे पुरस्सुषो अमुका पाहं प्रहरामिनत
 म्। सोमे मे वे। पदिदृष्टं कश्चिन्न भवति तदा नृणं मनसा विंतपे पुः नृणां पाहं प्रहरामिनतु म्। सोमे मे वे॥ मा भे मां समि
 ति मंत्रेण सर्वे धिषवण फलका धरवर्मस्तु सोमस्योपरि प्राज्ञा प्रहरंति। तत्रैवं। उ मा भे मां संविन सोमः शति मंत्रमु
 क्ता नृणां पाहं प्रहरामिनतु म्। सोमे मे वे मनसि विंतपित्वा सर्वे प्रहरणं कुर्वन्ति पुनः पुनस्तूष्णीमेव पावहिः प्रहारं

होमवममेनेव

मोमा मुनादा यमन र...
लीपरिज्ञवयो रनेदः प्रतीयते।

यत्तथा य सर्वत्र विलोड्य पुनः परिहृत्वा पात्रेणैवाती यस्तु नानिदधातीति श्री ज्ञानताम्र तिलक संस्मर

का

निर्णय २

रसप्रयुक्तिर्भवति तावत्प्रहरणं ततश्च जज्ञेण मेक पर्षापमभिषुत्पविरम्पेतस्ततः पतितं सोमं एकत्र कृत्वा पुनं कुर्वन्ति
। तैस्तु छात्रे वा परिमितसंख्यं प्रहरन्ति पुनर्विरम्पं पुनः कृत्वा पुनरभिषुत्पविरम्पविरम्पपर्षापमभिषुत्पविरम्पपर्षापमभिषुत्पविरम्प
सोममोथापयन्ति अर्द्धं अर्द्धं अर्द्धं इति ततो धूपं होतृवमसे त्रिषु सत्यानं शूनवधापत्रागपाकृत्वा मिते वव इति सधेयं
यजमानं वाचपति संभरणं मिषुतं सोमं गृहीत्वा धूपमध्वे प्रक्षिप्य तदुदकेन सह धूपं पिबति ततश्चादाय संभरणं वाहत्या
धिषवणे प्रक्षिपति ॥ एवमेको मिषवस्त्रिपर्षापः समाप्तः ॥ एवमेव द्वितीयो मिषवो नित्याभ्यासेवनाद्याधूपं प्रहरणं ततः एवमे
व तृतीयो विनिग्राभ्यासेवनाद्याधूपं प्रहरणं ततो मिषवः कार्यः । तृतीये पंचविशेषः । प्रागप्यगिति वाचनांतरं प्रावाणं होतृवमस
स्यापरिनिधापचतर्थं प्रागप्यगिति पुनर्वाचपति । पक्षे वाचनांतरं ततश्च संभरणं वाहत्याधूपं प्रहरणं ततश्च करोति ए
वं च योऽप्यभिषवस्त्रिपर्षापः समाप्तः ॥ अथ महांसमिषव उक्तः ॥ अथ जुह्वका मिषव उच्यते । तत्रैको धूपं देवाभिषुत्पविरम्पेति
न सर्वं । तत्र पूर्वं जुह्वका मिषवार्थं पात्रांतरे स्थापितं सोममधिषवणे प्रक्षिपति । निग्राभ्यामप्यावांतरं होतृवमसे वनपति तत
ः प्रतिपत्त्या त्रयं मवरोषिता न्युं स्यति प्रस्ताता गृह्णात्वा सम्यह स्तं गृह्यते तस्य दोषो दोषं स्यति श्लोको करोति । दक्षिणहस्ते नोपा
शुपात्रं गृह्णात्वा आस्ते । तथा च काठके । सोमस्य पतं स्य अये पाणावतिषजति दौष्टावस्यं स्यिष्टाविति । ततो धूपः आवास्ते

७२

५

[illegible]

उतमोमेदति ककीरुजीषरूपेति जीर्णः संप्रसायः। मानवेति भाष्ये

यजमानस्याह निमात्रं प्रादेशमात्रं तशाः । परिमात्रं च दशयाकृतं च । शशनां तगात् ।

जलिनाग्रहणस्य मूलं ताप्ये विजो क्यं ततो ग्रह गृहीत्वोभयतो दशेन पवित्रेण परिमार्जनं सादनात्तावः अभि
वरहस्तेना विष्टजसादपेदमुष्पत्वा प्राणः सादपामातिमंत्रेणा अमुष्पतिपदह्मने भिवर्षमाणस्य वैरिणा
नामग्रहणं उदका लं च अततो भिवरं ने वहस्तेन ग्रहमपि दधाति अमुष्पत्वा प्राणमपि दधामाति अत्रापि शत्रु
नामग्रहः पूर्ववत् ततः स्वाहेत्युच्चार्य उर्वतरिक्तमन्त्रेमातिमंत्रेण हविर्दानात्रिः क्रामति पतमानो हो नृचमसम
सहस्तेष्वपि त्वाध्वं पुमन्वारभते ततो यजमानं प्रत्रोमेत्तद्धनं मेत्तुर्गोर्मिस्तस्वो इमे वं पै भिलखितं तत्प्रार्थ
यित्वा ध्वं पवे वरं ददाति अर्धर्षोर्षदिष्टं यजमाने न वदातुं शक्यते तद्ददाता त्वर्थः ॥ ह्रिषे इमं ग्रहं जुह्वेदिता
इमे वयं यजमानस्य वरप्रार्थनं न प्रागुक्तप्रकारेणेतिकेचित् इदं मे स्यादित्येवं ब्रूवाति पितृभूतिः तनुपुक्ततर
मिदमाति ततो यजमाना न्वा रस्य एवाध्वं पुं यजति ह्मनं गत्वा दक्षिणपरिसधिसमापेक जुक्तिष्टन्नमिर्दक्षिण
भागे सशेषं ग्रहं जुहोति स्वां कृतो सि इति इदं सूर्यापाका षके दक्षिणपरिक्रम्य दक्षिणाई प्रेरु जुक्तिष्टन्न
होताति ॥ मानवे वा ॥ दक्षिणे न होतुं छत्सु त्ररेणाभिप्रयस्य ग्रहं दक्षिणपरिधितं धिप्रत्यवत्क्यप्यजुहोताति
ग्रहं कृत्वा पात्रमुन्मार्ष्टि ततः प्रथमेपरिधौ उत्तानं पाणिं प्रागुपमार्ष्टि उत्तमार्जनेन सोमो मां धिघ्नपाणिं परिधेरधस्ता

स

लि

त्वदेशपश्चाद्वर्षति तथा सति स्रवस्त्राकं समाज न वक्ष्यते स्रवस्त्राकं सुपमार्जनं संपद्यते। अभिचरत्वा
 सउरो वा ऊषु श्रिष्टं। सोमांशुदेवांशविनिमंत्रेण जुहुपात्। तत आप्रमणा ह्याभ्यामुपांशुग्रहरोषस्यो कदेशानि न प
 नो। ततस्तत्तापसवनाथं मवरोषितसोमांशं कुंडलिकाभ्यांशुपात्रे प्राप्सति नृतापसवनाथं ततः प्राणायत्वेति मं
 त्रेणोपांशुपात्रस्य खरेस्वह्याने सादनं। तत उपांशुसवनं हस्तेन मार्जयित्वा पांशुपात्रस्योन्नतस्तत्संस्पृष्टमेवोदशुस
 मासादपतिव्यानायत्वेति मंत्रेण ततः संध्यावदनाद्यावत्सकं सर्वं कुर्वन्ति। सूर्योदयं च प्रतिहन्ते। पत्नीपजमाने पात्रं
 त्रपुरीषादिकरणां॥ ॥ चतुर्थी कुंडिका॥ ४॥ तत उजाता रोशो सैकलशं प्रोक्ष्याथो हं पांशुमधिष्ठवणस्योपरि
 प्रेर्षाभिषवणस्योपरि वतुरो प्राक्कुः संमुखानिधापते पाशुपर्षजापमवच्छस्योपरि दोणकजशानिदं विषवणस्यो
 परि वतुरो प्राक्कुः संमुखानिधापति पाशुपर्षजापमवच्छस्योपरि दोणकजशानिदं विधाति। अनंतरतो दशंपवि
 त्रं दोददशं दोणकजशस्योपरि विस्तार्य धारयन्ति। ततः पवित्रस्योपरि मध्ये हिरण्यनिधानं पशुजार एव त्र
 कुर्वन्ति। तदा दोणकजशप्रोहरणादिस्वपमेवाध्वर्षुः कुर्यात्। तत उन्नेता आधवनाथोऽध्वनेन सोममादा
 पपवित्रस्योपरि पजमानधृतहोतृवमसह्यास्तु निग्राभ्यास्वा सिचति। ततो पजमानस्तानि ग्राभ्याः पवित्रेष्ठं

धो ६

ता ३

या २

त्वेतेनासर्ववधारापाश्रयः पात्रं तथाधारणापंप्रथामंत्रांते सोमग्रहणं संप्रथते। एवं दारुणं गृहीत्वा परिमृत्तं
 स्थाने प्रादपति। एषते पोनिः सजोषोभ्यां त्वेति। ततो मैत्रावरुणा पात्रमादा पापं वा मित्रावरुणोति मंत्रांते मैत्रा
 वरुणं ग्रहं गृह्णाति। गृहीत्वा पात्रं सोपरि कुशोति धा परा मां मिति मंत्रेण पपसा आणाति प्रहमध्वे पपो वनप
 तात्पर्यं। ततः परिमार्जनं। ततः एषते पोनिः कृता पुश्यावेति सादनं स्नाने। ततः शुक्रपात्रमादाय तं प्रत्रयेति शुक्रं
 गृह्णाति। परिमार्जं वा नात्रादकोपं स्पर्शनं। एषत पोनिः वीरतां पाहति स्वस्त्वाने सादनं। शुक्रपात्रं वैजं वा वैवंक
 तं वा भवति। अयं देव इति वा। शुक्रग्रहणे मंत्रः। ततो मंथिनः पात्रमादा पापं वैदुति मंत्रेण मंथिनं गृह्णाति। ततः ऊरुण
 वं तर्दाय मनो न पेक्षिति सक्तुभिः आणाति। ततः परिमार्जनं। एषते पोनिः प्रजाः पाहति शुक्रं स्नात्त रतः प्रादपति। तत
 आयपणं स्नात्त मादाय तस्यां दाम्भ्यां धराभ्यां पेदे वा स इति मंत्रेण पणं गृह्णाति। एकां धारां पजमानो होतृवमसादा
 सिवति। द्वितीयां पुत्रेता आधवनीयां दं वनेना। एवं दारुणं पमिति पाजिकोऽ कर्कशः। आयपणं स्नात्त पउपां शु
 ग्रहं शेषं पात्रांते कृत्वा प्रतिप्रस्थाता आसीति। सा एका धारा। द्वितीयां पुत्रं तत धारं देतो वं कठं मैत्रं वृषां रंति।

५ कं

हानाथपणादीन् नृणां नृगुल्लीपात् ॥ ततः संपातसोमेन शोणकजशमर्द्धपूर्णं कृत्वा पुनमानो होतुवमसत्त्वं सर्वांस्तौ
मशोणकजशोऽसिं वति ॥ ततो धर्मोः पाक्षिप्रज्ञाजनां ॥ ततो हविर्दानमध्य एव निष्पन्ना यो हितमधुपुं प्रतिप्र
त्वाता न्दारभतो प्रतिप्रत्वातारं प्रत्तोता ॥ प्रत्तोता रमुजाता उजातारं प्रतिहर्ता ॥ प्रतिहर्तारं पुनमानः ब्रह्मावविकल्पेन
प्रतिहर्तारमन्तारभते ॥ एवं समन्वारवा अधर्घादयो हविर्दानां निष्क्रामंति ॥ ततः प्रदरणामाज्यस्थाल्यामकं द्युपेयं शत
समिदाधानपूर्वमस्तेऽस्मिन्ति मंत्रेण सर्व उक्तक्रमेण जुहति ॥ पुनमानोऽपि जुहोति ॥ इदं सोमाया अथवा अध्वर्यु रेवै को जुहो
ति नाम्ना ॥ अथवा होमानंतरमेव सर्वेषामन्वारंभः ॥ ननु ॥ अन्वारंभपक्षे ब्रह्मापि जुहोति ॥ ततो धर्षदेवो दिव्यो आदत्ते ॥ तत
आशाना एवोदमुखा आत्वालं प्रतिपति ॥ ततो गृहातपोस्तृणपोर्मध्ये एकं दृष्टं देवानामिति वात्वा लेशक्षिपति ॥ तत उ
जातार आत्वा जस्पदक्षिणातौ वेदिमध्ये पथात्कानमुपविशति ॥ तत उजातृणां पुरस्ताद्वितीयां नृणां पश्चिपति ॥ तत उजाता
र पुरस्ताज्जपादिकं कुर्वति ॥ ततो देदभृदृणो प्रत्तोत्रे संपर्षयन्तो मः पवत इति मंत्रेण पवमानो पाकरणं करोति ॥
मष्टा कंडिका ॥ ६ ॥ अथ वा कशमुष्टिप्रपद्धनं नृणां विनैव वा ॥ एवं पवमानो पाकरणं करोति ॥ सर्वेषु पवमानेष्वेतेव
योपिविकल्प्य इति विदुर्भूतिः ॥ सत्त्वांतरेष्वप्येवमेवास्ति ॥ ब्रह्मा ब्रह्मिण उपविशति ॥ प्रत्तोत्रावसंस्तोत्रायां प्रशस्त

५

रित्युक्ते ब्रह्मा एतन्ते देवसवितरिति तेन मामवेत्यंतं पठित्वा स्तुतमवितुः प्रसवे इति एवं सर्वलोत्रे प्रजावृत्तौ चार्थमनुना
 नाति सर्वत्रां देवसवितरे तत्तदुक्तं सते प्रेतने नमंत्रेण कारश्मिना सत्यापेत्सादिभिः प्रतिमंत्रं वा क्रमेण प्रसोति। अथ
 पुः पवमानसमाश्लिपावड्जा नृणां पुरस्तात्सुख उपविशति। तस्य दक्षिणतः प्रतिप्रच्छाता प्रसुख एवातपो ह
 क्षिणतो पजमानो पितृथे वोपविशति। तत उजातारक्तवन्ति। तत्र प्रथमप्रस्ताव समये पजमानः शतपथस्तरेणासतो
 मासकृमपत्तमसो माज्यातिर्गमपृत्सोर्मा मृतंगमपेत्सोता नित्राणि पञ्च विप्रकृज्जपतीति शंकरभाष्ये। उनेता स्वस्त
 यमाने शतभृत उपरिपवित्रमंतर्द्धा पाधवनापः सोममुद्वने नष्ट्वात्वा गृह्णात्वा आसिंचति पवमानसमाश्लिपावत्
 स्तोत्रांते अथ पुंरुतिष्ठन्त्येष्यति॥ अग्निदग्नीविहरवर्हिष्वाणि हि पुरोडाशां॥ ३० अजंकुर्वित्यग्राधं। इति प्रच्छातः पञ्चनेह
 निप्रतिप्रच्छाता रंततो ग्रीदाग्राधुर्पोमैंगारमादापहो वृधिस्यादिषु प्रसुखिष्ये पुनिवापक्रमेण त्र्यं निवपति। ततोऽस
 : पात्मादारभ्य पृथ्यापा उपपुत्रे वेदिं पावत्याकृ संछ्वर्हिह्स्त्रं कृणाति। ततः शाजापांगत्वा पुरोडाशविभस्मीकर
 णं करोति। वाजिनपावच्छापनं पंचविजपा आश्वावाजिनपावे उपस्तारः। पंचविजपां मध्ये पुरस्तादक्षिणतश्चित्र
 स्त्रानेष्टपस्तारः। तत्र च्छामिधारमादत्वा वा वाजिननिषेकः। ततः पुरोडाशादीनामभिधारः। उदासनं पुरोडाशस्य पं

स्वविजामयेच्छापनं प्रस्ताद्यानां। दक्षिणतः करं भस्मापस्माद्वाधः उत्तरतः पयस्यापाः वाजिनस्योत्तरतो भूमौ। दधि
 पयस्य मोरुत्वाच्छपोरेखात्तादनमिति कर्कः एकपत्न्यामासादिति वचनात्मानवे प्रसक्तवचनाच्च पात्रां निष्ठां गत्वा
 कारपित्वा तत्र निनापासादनामिति परे। ततः कपालानि संख्याया प्राणदानं। इदं गच्छेति पुरोडाशे। इदं हरिवंतं गच्छेति
 धानास्तु। इदं प्रषण्वतां गच्छेति कर्कः। इदं सरस्वति वंतं गच्छेति दधि। इदं मित्रावरुणा वंतं गच्छेति पयस्यापाः। वाजिनो
 गच्छेति। ततः कपालान्युक्ता। किंप्रस्तात्को भयप्रदा स पति। इति प्रस्तात्तावत्तवनापं पशुमानि पोत्ररादेदि स माये
 तिष्ठति। अधर्षुः पुनर्हविर्दानं प्रविश्यान्निन पात्रमादाय शोणकलशात् नृतो वायजमानो विकल्पेता न्वास्वेपा
 वी कशामिति मंत्रेण परिहृय पातो ममादापाश्चिंतं प्रहृष्टत्वाति परिमार्जने। एष ते पोनिर्माधाम्पात्वेति स्वच्छाने प्राद
 नांततो धर्षुर्पजमानस्योपांश्चादात्प्रहात्तु दर्शय ईवकाश संज्ञकामंत्रावावपति। तत्रैवं शर्षो गः। अधर्षुः प्राणापमे
 चर्षो दावर्षसे पवस्वेति क्रवनुपांश्च मात्वेति पजमानं प्रत्याहात तो पजमान उपोऽश्वविजो कपत्तु प्राणापाम
 इति मंत्रं त्वरेण पठति। एवं वत्समाणेषु सर्वेषु ज्ञेयांततो व्यानापमेस्वेति वुवंनुपां सवनं माहास्वधुपांश्च सवनं द
 र्शयति। तत उदानापमेस्वेति क्रव नंतर्पा ममाहृक्षेत्तर्पा मं। ततो वाचे मोस्वेति क्रव नै इवापवो माहास्वेत्यैश

पायुंतीतिमानवे। तं अत्युच्चैराजपुत्रोरदेवितिकुसुमे
 त्वैजोपायंतीतिशतपथोतेन ध्रुवगो ८

५४
 ६३

वायवं॥ कतद्वामांमे० स्वेतिक्रवमेवावहणमाहासतिमैवावहणं। ततः श्रोत्रापमे० स्वेतिक्रववाशिनमाहसोत्साधि
 ना। ततश्चक्षुर्भामेवर्वादसौर्वसपवथामितिक्रवतुक्रामंथिनावाहसतिमुक्रामंथिनो। ततः आमनेमेव० स्वेति
 क्रवनाप्रपणमाहसोत्साप्रपणं। ततः जमेमे० स्वेतिक्रवतुक्रामाहसोत्सुक्रं। ततः आश्रमेमे० स्वेतिक्रवतुक्रव
 माहसोत्सतिक्रवं॥ ततोविश्वाम्योमेप्रजाभ्योवर्वादासोवर्वासपवथामितिक्रवनेतुतभृदाधवनापावाहसतिपूत
 भृदाधवनापौषुगपतुदर्शपति। ततः कोलिकतमो० तातृपामेतिवृक्षेणकजशमोहसतिद्रोणकजशं। ततोपमे
 मानोभूर्धुवस्वरितिजपति। एतद्गहाणादनेवावज्ञातस्ववंशापरंपरयाशुदेनज्ञातस्तथाविपस्याध्वरतिवध्व
 मस्यातथाअनुवानर्ष्यपनेनैवस्वपंयहज्ञानवतएवकारपितव्यनसर्वस्या॥७॥ सप्तमाकंडिका॥ ततोव
 स्तृणादिनाक्रवस्यगोपनं० कर्त्तव्यं॥ इतिकर्कः॥ राजपुत्रोध्रुवंगोपंरुवाक्रवस्वरत्नकंस्त्रापपित्वेत्
 यमर्थोयुक्तः। ततः पाणिप्रज्ञाजनं॥ पूषस्पृष्टमापेगत्वापरिव्यपणादिकरोति। तवाग्रीषोमापदिनेपपार
 शनपापूपस्पपरिव्यपणं कृतंस्ति। तारशनासुदयूपमध्याह्नं कृत्वातस्याः स्त्रानेपुनः परिव्यपणं कर्त्तव्यं।
 परिवापमाणापेतिष्वेषः पथोक्तं परिव्यपणं स्वर्वगृह्णं। पशोरुपाकरणं। शकजादानादिहोमांतमग्निं

३२

यनं उपाकरणं मंथनपोरत्रनिपमः ॥ ततो दिगुणरशानपापशुद्धनं ॥ अमपेजुष्टं निपुनज्मात्मा लंभः ॥ अमपेत्वा जु
 ष्ठमिति व्रजानुज्ञातस्य प्रोक्तं ॥ अस्योपग्रहणं ॥ अधस्तादुपोक्तं ॥ प्रोक्तं पत्रेन पृच्छापनं ॥ ततः सदसि होतृधिस्यप
 आहोतृषदनपृच्छापनं ॥ एहि होतरित्यादि होतृवरणानं पशुवत् ॥ होतृवरणानं तं पुनराश्राव्य होता रं वृणीते ॥ इहोत्रा इ ३
 त ॥ ततोऽध्वना धर्माध्वर्पवादित्यध्वर्पुशतिप्रवृत्ता ओर्ध्वं ~~पुनराश्राव्य होता रं वृणीते~~ स्वयमेवाध्वर्पुणा कर्त्तव्यं ॥ मानवे धर्प
 स्वयमेवात्मनो वरणं दर्शनात् ॥ ततः पुनराश्राव्य मित्रावरुणौ प्रशास्तौ शौचं स्मृत्यै प्रशास्त्रादित्यनेनैकस्य
 मैत्रावरुणस्य वरणं ॥ ननु द्विष्वेतददर्शनादिति पोद्वाकः ॥ तथा च मनुः ॥ मैत्रावरुणौ च्छादिति प्रशास्तारभिति ॥
 एवं काठकेऽपि ॥ पुनराश्राव्यं दो व्रजा व्रजणादिति ब्राह्मणां द्वे सिनो वरणां पुनराश्राव्य मरुतः पोत्रादिति पोतुर्व
 रणं ॥ पुनराश्राव्यं मित्रो नेष्टादिति नेष्टुर्वरणं ॥ पुनराश्राव्यं निराग्नीध्रादित्याग्नीध्रस्य वरणं ॥ पुनराश्राव्यं हि देवानां
 विशं पुरं एतापोऽस्य जमानो मनुष्याणां तथोरित्यादिना यजमानस्य वरणं ॥ ततो होता अध्वर्पुग्राधाः संमर्शनं क
 रोति ॥ संमृष्टोऽपविशतः ॥ ततोऽवरणक्रमेण होत्रादपः प्रत्येकं प्रवृत्त होमौ जुहुति आहवनापोऽतत्र पूर्व होता जु
 होति ॥ ततोऽध्वर्पुः समिधमाधापाज्यं पृच्छन्त्या ॥ सकृदाज्यं गृह्णात्वा प्रवरणानुष्टेयं वेदति जुहोति ॥ इदं वाचस्पतये सर

वाचै

११

स्वसौततः पुनः सकृदासंगृहीत्वा पावकानशतिदिती पामाऊति जुहोति । इदं सरस्वत्यै ततः प्रतिप्रच्छता एवमेव देवा
 ऊनी जुहोति । ततो मैत्रावरुणाः । ततो ब्राह्मणा ऊं सि । ततः पोता । ततो नेष्टा । अधर्षवत् । ततो प्रादधर्षवदेव जुहोति । त
 तो पत्रमानोपधर्षवत् । ततः स्फगादसनादिव पामार्जनं तमशो मापवत् । अत्र मानवे विशेषः ॥ आमाध्रस्य संमा
 र्गर्पणिरामाध्रः पश्चादासुं दामारभ्यो धत्तिष्टं नालुश्रौषडिति प्रत्याश्रवपताति । न वपापामाज्यभागो । अत्र ये ह्यत्रा
 स्पवपापे मेदस इत्युवाच ॥ हिरभिधारः । अत्र ये ह्यत्रागस्पवपापे मेदः प्रच्छितं प्रेष्येति प्रेषः ॥ इदमप्रपो वपाप्रपो
 षासनाः स्रवोः सादनं वात्वा जेमार्जनं । वपामार्जनं ते सर्वे कृत्विजो नित्यं मोननं ऊर्षुः । तथा च काठके । मार्जयि
 त्वाधुनते पयदाक्षिता भवन्ति । एतस्यावेडाशान्ना पुरिति ह्यंदोगत्वाच्चाततः सर्वेषां कृत्विजां प्रपत्रमान सहितानां स
 र्पणं । पूर्वधि क्षाना उपपत्तानं विभूरसात्पामाध्राय स्पवकिरिति होतुः । आत्रोसाति मैत्रावरुणासात्तथोसाति ब्राह्म
 णा ऊं सि नः । उशिगिति पोतुः । अं वाशिरिति नेष्टुः । अवस्तूरित्यच्चावाकस्यां अंशूरिति मार्जालापस्यां संश्रुति
 हवनापस्यति श्रुतिना । परिषद्य इति वहिष्यवमानदेशस्य वात्वा जाहृतिणो वेदिमध्ये वर्तमानस्यानभोसीति
 वात्वा उसा मृष्टोसाति शामित्रस्याकृतधामे तैर्द्विधाः सप्तुशोसाति ब्रह्मासनस्या अजोसाति राजादार्पस्या अ

येन प्रवेशनं तस्मिन्
परिमिति

भाष्ये
अध्यायः

12

हिरसातिशयजितस्य समूहोऽसि विष्वेदाश्चत्करस्य। एवमेतत्क्रमेणोपस्थापयत्यप्यनमानाकृतिनो वागसाति
सदो भिमृशति। ततः कृतस्य दोगादिति प्रागुद्धारस्य स्फूर्णे अभिमृशति। ततो धनामध्वपतः शनिस्तैर्वैतर्प्यमभिमंत्र्य
ते। मित्रस्य मेष्ट्विजामभिमंत्र्यणं। पञ्चमान एव करोताति कर्कः सर्वपातिपिबुभूति। ततो प्रयः सगरा इति सवीनामा
ध्यादा धिष्ठानमभिमंत्रयते॥ ७॥ ॥ अष्टमी कंडिका ॥ ॥ ततः सवनापपुरोडाशं प्रवारः। तत्राग्रासवनापानुत्तर
वेदि समापे आनयति। आसादनमथाग्राध एव करोताति हरिस्वामिनः। तस्याप्यत्वं करणत्वादिभ्यः। अ
ध्वरित्यनो। धियैर्दामभिः धिपर्दं सदा आसादते स्म हिते नमंत्रेण पंचाविहं वांमेकपा आमासादयति। ततो वा
जिनमुद्धरोऽयमेकमाजं भोजिनस्य वा नात्रात्माजं भः। ईक्ष्वात्वात् ततः स्वावादापपञ्चैषा वाज्यभागो अत्रमा
नवै अवदापानुवावतमुक्तं। कटस्तु त्रेव पुरोडाशादीनां पस्यातानामवयव्यातः। शतः सावसेंश पपुरोडाशाना
मनुब्रूहात्पवदापमानानामिति लौगाक्षिति। संप्रदायपद्धतावादावनुवावनं॥ ततो वदानमिति। अतो पृथाम
व्यनुष्ठानं। अतो नुरूपभृतोरुपस्तारः। पुरोडाशादीनां पंचानां पूर्वमध्यादवदानानिष्टलूनृधानः सावसेंश प
पुरोडाशानामनुब्रूहात्पनुवावयति। ततः पुरोडाशादीनां पंचानां मूर्ध्वादीदवदानानि सावसेंश पवयति। सकृदभि

अध्यायः इति भाष्ये

तप

१२

धारः। कृतास्यः। उपभृतिस्त्रिष्टकद्वयदानं। हिरमिधाराः। अवदापवानुवाच नं। अवदापमानेषु वा अनयोः पदयोरेकै
 कस्य हविषो मध्यात्पूर्वांश्चावदापततोदितोपस्येवं। ततस्तत्तापस्योत्पादिततउक्तापातिकम्पात्रायशतः। सर्व
 सिंद्धं पुरोडाशाभ्युत्थिताभ्येष्येति शेषः। इदमंशपहरिवते पूषस्य वते सस्वतिवृते मित्रावरुणवते वेति त्यागः। इदमंश
 येत्येतानेव वा। तत उपभृतः। समानीपात्रपेनुवृहा अन्नपेवेत्येति निर्गुणः। प्रेष्यः। प्रेष्यः। त्रिष्टकृतः। इदमन्नपश्रितित्यागः
 उदकाजंभः। न संवराभ्युत्थिताः। स्क्रवोः। प्रादनां। वाशिवावदानं। ब्राह्मणे प्रमर्षणं। अपउपपश्येद्गार्प्यमवदानं हिरव
 दानं। पुरोडाशादानं। वपाणां। षडवत्रावदानं। तेषामेव ब्रह्मपजमानभागो। चतुर्दशैरण्णाभावः। इडापात्रां। पृथक् पृ
 कपुरोडाशं पंडमच्छावाकापप्रमर्षणार्थं निधानं पुरोडाशपयस्याधानानामल्पमल्पस्वं इंदिदेवसे प्रहे पार्थतत्रै
 व निदधाति तत इडापात्रा मादापो ह्यपहविर्शनमुत्तरेणाप्रदक्षिगत्वा होतृभिस्सस्योपरि निधाप्य त्वरं मागच्छति ६
 । ततः पाणिप्रक्षालनं। पदासदस्रउक्तापोत्तरवेदिं प्रतिगम्यते न ततो वासदः प्रत्यागम्यते तदा हविर्शनमुत्तरेणैव स
 दासंवरः। पदावसदस्रउक्तापोत्तरवेदिं प्रतिगम्यते न ततो वासदः प्रत्यागम्यते तदा हविर्शनमुत्तरेणैव स
 नापरक्षारेणैव प्रवेशनं तिष्ठमणं वा अत्र वेडां होतृभिस्सनिधापोत्तरेणाहविर्शनं गत्वा पूर्वक्षारेणाहविर्शनं

विद्वान्मन्त्रैः प्रवापयं प्रहमादापवापवदं देवा सुभ्यां पनुब्रूहाति मैत्रावरुणं प्रेष्यति तत उक्ता पयजति देशं
 गत्वा आयवापवदं देवा सुभ्यां प्रेष्येति मैत्रावरुणं प्रेष्यति अत्रिं देवापवस्य दोषकारौ तत्र प्रथमवपकारे स्वस्य
 जुहोति इदं वापवो दित्वापवषकारेपि स्वस्य जुहोति इदमिदं वा सुभ्यां अत्र प्रतिप्रह्नाता उवाच न काज एवा दित्य
 पात्रेण दीणकजशऽप्याम गृह्णातो सायेतावतामं वेणपरिप्लवपासोर्म गृह्णात्वा अनासायैव निष्क्रम्योत्तरपरि
 धिसंधिसंध्यापेतिष्ठने दाने रुत्तरार्द्धे हि देवत्माननुजुहोति अत्र दित्वापवषकारमनुजुहोति स्विष्टकृते चैतानुहो
 ताति क्रतुर्नैव इदं स्विष्टकृत इति साग इति हरिस्वामिनः ॥ राखांतरे उद्दिदेवस्य पात्रे स एव घतिप्रह्नातुरादि
 त्पपात्रे ग्रहणं वषकारद्वयेपि प्रतिप्रह्नातुर्होम इति तदा प्रतिप्रह्नातुर्कर्तृकानुहोमापि हि देवस्य देवता
 भ्य एव त्यागा भवति मानवे विशेषः ॥ स्कवौ च मसं वापयं वादापवापयं च न्यापजेति क्वनादाग्राध्रैस्स्यसंमार्ग
 पाणाराध्राध्रः पश्चादासंदामारभ्योर्ध्वस्तिष्ठन्नस्तत्रोषरिति प्रत्यावापयति प्रत्यक्ते दक्षिणं परिधिसंधिं प्र
 त्यवह्नापनुहोत्यध्वरुत्तरं प्रतिप्रह्नातामभ्यग्रेण त्याज्यताः पुरोडाशज्यताः पश्चाज्यता आभितः सोममाज्य
 तिरिति प्रतिप्रह्नाता दित्वापवषकारमनुत्तरार्द्धे स्वस्य जुह्वा हविर्दानमभ्ये विष्पादित्यह्नाज्यां वज्रं शेषमा ॥

13

13

प्र

श्विनमाहाया। श्विभ्या मनुब्रह्मत्युत्कृति क्रम्याश्वाभ्या श्विभ्या प्रेष्युत्का
वषट्कनेजुहेति। इदमश्विभ्या मिति ४

सिंवादिसेसस्वेति। अथर्ष्यहंजवात्वरमाणउत्तरेणहविर्दानं गत्वा होत्रे प्रहंसमर्ष्यहविर्दानमन्त्ररेण प्रत्यागत
पूर्वद्वारेण प्रविश्य मेत्रावरुणं प्रहमादाय मित्रावरुणाभ्यामनुब्रह्मति प्रेष्यति। तत उच्चापाति क्रम्याय मित्रावरु
णाभ्यां प्रेष्येत्साहव्रति प्रह्मातावर्ष्यवह्माताये वा ज्यंज्वा शेषमादित्यह्माज्यामासिचति। इदमित्रावरुणाभ्या
मिति प्रहस्यत्यागः। अनुहोमश्च पूर्ववत्। ततो धर्ष्यस्वरमाणो मेत्रावरुणं होत्रे समर्प्य गत्वा श्विभ्या अनुहोमश्च पूर्वव
त्यति प्रह्मात्राकर्त्तव्यः। इदेवत्यानामनुवषकारात्तावः। तदुक्तं। क्रतुग्रहा इदेवत्यापश्चपत्तावातो ग्रही आदि
त्यग्रहसावित्रा एतेनानुवषकृता इति। सर्वेषां शेषरक्षणां च व्रति प्रह्माता होमानंतरं प्रविश्य शेषमादित्यह्मा
ज्यामासिच्यते नैवादित्यपात्राणां दित्यह्माज्यामपि दधाति विषय उरुगायेति मंत्रेण। अथर्ष्यहोत्रे श्विभ्या नमसं पृ
त्नापमानेभ्योनुब्रह्मति मेत्रावरुणं प्रेष्यति। तत उच्चेताह्वावाकर्त्तव्यं सर्वजितानुनववमानुहोनुब्रह्मलोचनं पृथग्मानप्रशा
त्तवाह्मणां हस्तिपोतनेष्टुनाभसं वंधिनः क्रमेणापरेणोत्तरवेदिनिधाय शोणकजशात्सरिष्वमसोममादाय तेन
सोमेन परिष्वप्यैव सर्वेष्वमसेष्वमसृणाति। ततः पूतपृतउद्वनेन सोममादाय सर्वांश्चमसात्सृपति। अनर्द्धाणक
जशात्सोमेनोपरि सर्वेष्वमिधारयति। एवमेकैकश्चमसस्त्रिचैतः संपद्यते। पथमं होतृचमसो ततो ब्रह्मणः। तत उ

सा ४

ज्ञातुः। ततोपजमानस्याततः प्रणस्तां ततो ब्रह्मसिना ततो नृशैततो नेष्टुः। ततो माधः। एकं त्रिंस्वित्तं कृत्वा द्वितीयापस्या
वदानं। ततस्ततापस्येते वं सर्वेषां क्रमेण पदार्थांश्च मयेन कर्त्तव्यं। त्रिवेदै तत्करणमेकः पदार्था इति॥ ॥ **दीनतमां कं डि**
का॥ ॥ ततो धर्षु प्रतिप्रच्छातारौ। स द्वैव मुक्ता मथिभ्यां वरतः॥ तत्र मुक्ते एण धर्षुः प्रवरति। मथिना प्रतिप्रच्छाता। तत्र प्र
थमं शोषं प्रशकजपो रुदकेन प्रोक्तं कर्त्तव्यं। शोषं प्रशकजाव प्रोक्षितं वेव भवतः। ततो धर्षु रेकं प्रोक्षितं प्रशकजमा
हते॥ द्वितीयापमप्रोक्षितं तं वा प्रतिप्रच्छाता येकं प्रोक्षितं शकजं गृह्णाति। द्वितीयापमप्रोक्षितं वा ततो धर्षुः मुक्ताग्रह
मादत्ते। मथिनं प्रतिप्रच्छाता दत्ते उभावपि प्रोक्षितशकजाभ्यां पथात् प्रहपोरपि धानं कुरुतः। अधर्षु रं प्रोक्षितेन
मुक्तामंतर्पामवदपमाष्टि। अपमृष्टः रां इति। एवमेव प्रतिप्रच्छाता। अपमृष्टो मर्द्ध इति। उभपो रुदकस्पर्शः। अपमृष्टः
शंशोपमृष्टो मर्द्ध अभिवारिके इत्युक्तं वा ततो देवात्वा मुक्तापा इत्यधर्षु रं विद्वांतीतिः। कामति। देवात्वा मथिपा इति
प्रतिप्रच्छाता निश्कामति। तत उत्तरवेदेः पश्चात् द्वावपि दक्षिणावरति तेषां परस्परं संधत्तः। संयोजयत इत्यर्थः। तथाप
त्रः कार्पा यथा ग्रहपोः। **द्वितीयापमृष्टं संमहति। प्रतिप्रच्छाता मुक्ताभ्यां वता इत्युत्तरं प्रपदेशं मञ्जुनि ततो प्रपमपरेण**
स्कंदेन न भवति। ततो धर्षु रुतरेवेदे इति एणोपा मुक्तां हस्तेनाविस्तृजना सादपति। अनाधृष्टा साति। प्रतिप्रच्छाता उ

इहिलं दूयदेरां गच्छति प्रति प्रस्थाता सुप्रजाः प्रजा इत्युत्तरं रूपदेरां गच्छति ततो रूपमपरेण १

वर्धोऽणौ मंथिनमासादपति। अविपुं वननाधृष्टाति। ततो धर्षुः सुवाशे वागतिनिमंत्रेण शर्ववमंत्रेणार्त्तासं पोजपत
॥ संजामानो दिवा० मुकशो विषे सधर्षुः॥ संजग्मानो० मंथामंथिशो विषेति चेति प्रति प्रस्थाता॥ पद्यमिता पमपादपरेण
पूपमरम्भाः संधानं कर्तुं न शक्नुत तदा पूषस्पु रस्ता देवा रत्ना संधत्तः॥ ततो धर्षुर्निरस्तं इत्युच्यते ततो धर्षुः शक्तिं प्रपश कर्त्तुं निर
स्तं निरस्तो मर्क इति नरो निरस्पति। उभयोरुदकालं भः॥ निरस्तो देवाभिचारिके इत्युक्तिः॥ ततः शक्तिं प्रपश
कर्त्तुं माहवनाये धर्षुः प्रक्षिपति। मुकसाधिष्ठानमप्नाति। प्रति प्रस्थाता च मंथिनो विष्टानमप्नाति शक्तिं माहवनाये
प्रक्षिपति। ततो पजमान एवाहि वस्पति जपति। अवनवचमसा धर्षव एकैकं वसमादापहो मार्यं प्राप्नुवति तिष्ठति। म
नुः॥ प्रावश्चमसैश्चरतातिका० के। अनुद्यच्छंति चमसानां आवाहप्रातः॥ प्रातः सवस्स मुकवतो मधुमुत इहा पशोमा
त्यक्लिता तेष्वेति मैत्रावरुणं प्रेष्यति॥ १॥ दशमां कंडिका॥ ॥ पूषमभितः प्रसृज्योतिष्ठतौ जुहुतः॥ पूषस्पदक्षिण
तो धर्षुः॥ उत्तरतः प्रति प्रस्थाता॥ तत्र होता वषट्कारे कृते सा प्रथमेति प्रथममधर्षुः मुको नुहोति स्वाहा कारेणो ततो नेनै
वमंत्रेण प्रति प्रस्थाता धर्षुर्होमानं तं मंथिनं नुहोति। प्रति प्रस्थातृ होमानं तं वमसा धर्षो विस्वसं स्वस्यं नुहोति।
इदमिं जायेति पजमानस्या धर्षुर्होमकाल एव सर्वेषां सहैव समागः॥ अनुवषट्कारेणैव सर्वे नुहुति। अवनवचक

म६

दे.प.
१५

15

नि
१-८

स्त्रयोर्विशेषः। होतृब्रह्मो जातृपुनमानवमसानां वषकारानुवषकारयोर्हीमः। इतरेषां तु सक्त एव वषकारे
होम इति। अनुवषकारे सर्वे वोत्र सन् एव होमः। इदमत्र पशुतिपागश्च। उदकस्पर्शश्चाततो धर्षस्तत्रैव वृद्धितश्च मसा
वधर्षस्येति। त्रैनु होतृश्च मस इति होतृः। च मसा धर्षमुपब्रह्मण इति ब्रह्मणः। वो जातृणामित्युजातृणां। प्रपुनमान
स्येति पुं चेतः। प्रपुं तु सदा स्यानामिति सर्वेषामेवोनुवादः। अत्रावसानं कृत्वा। प्रपुनमाना होत्राणां वमसा धर्षवत्
पावत्रधर्षः सुकस्यामुत्र पधामेत्यवशिष्टं पंचमं साधर्षस्येति प्रेषोपं। ततो धर्षस्येति प्रह्लाता रोस्वस्वमार्गणा परेणा
नरवेदिमागच्छतः। आगत्य प्रतिप्रह्लातामंथिशेषं सर्वसुकपावेन नयति। ततो धर्षमुपशिशेषमहिते सुकशेषं प्रवमपि
होतृवमसेवनयति। ततश्च त्वाग्निहोत्रादिवमसा धर्षवांस्वस्ववमसा अदो मध्येनयति। प्रशास्त्रादिवमसा धर्षवश्चो
त्र एवाद्ः पश्चात्स्वस्वमसं निशयाशेण कलशात्परिधवपासोमादापजतावशिष्टो ममध्ये एव स्वस्ववमसे कुरु
णा पुनरभ्युन्नयति। ततो धर्षः प्रशास्त्रवमसमादापायाय प्रशास्तपजेति प्रेष्यति। वषकारानुवषकारयोर्हीमो
ति इदमित्रावरुणाभ्यामिदमत्र पशुत्यागो। अत्राधर्षोऽष्टुषं त्विति नपः। अतिमस्यात्राध्वमसस्य होमानंतरं वा।
तत उपस्पृश्य वमसा धर्षवे वमसं समर्पयेत्। ततो ब्राह्मणाः संमिमं मसमादापायाय ब्रह्म नयेति प्रेष्य वषकार

मध

१५

दे.प.
१६

८३

सुरवादीनिपादपर्यंतानि सर्वांगभ्यालभतेततो होतृवमसेस्त्वभंशे पप्रवनपति। ततो होत्राशेषावनपनांते स
हृदक्षिते पुनरुपहवादिशेषावनपनांतं पूर्ववत्करोति। ततः पुनर्होत्रातथेव शेषावनपनांते कृते ध्वयः। पु
रोडाशमात्रं स्तुतां पुरोडाशसंख्येयं वदयावेषास्मिति ततो भूमौ पावनिधानं विविदेवं कुममाजः। उपहृ
तिग्रहः उपहृवः। ऐकनं। भक्षणं। गौत्राजं भनोततो होतृत्वं। पुनरुपहृपाधर्पोः पूर्ववत्कृत्। ततो होत्राभक्तिं उ
भयोर्हृदः। हिः शेषावनपनांततोः पुरोडाशसंख्येयं पप्रक्तो निधानमिति। सर्वसंमतश्चाप्येकमः। ततो होत्रासम
र्पितमेवावरुणस्यैव वद्विदहस्तृप्तिदातं उपहृवधार्यनं मेवावरुणं वदुषोऽं कृपित्वावाग्देवातिभक्तं हि
त्वमश्ति गालंभः। होतृवमसे शेषावनपनांततो होतृत्वं। शेषावनपतिं ततः पयस्यामात्रा मेवावरुणो वद्वि
पेत्वा ततो निधानं ततो ध्वयं होत्रां समर्पितमाश्विनमेव वपुः संपदस्तुतिप्रतिष्ठां पुरुषाश्विनेशिरः पर्याहृत्यावे
स्यभक्तुमात्राजं भने करोति। ततो होत्राशेषावनपनांततो कृते धात्राश्विने वद्विपति। ततः प्रतिष्ठता नैशवा
यवादानादायादक्षिणसहविर्शनस्यान्नेवर्त्तननिदिधाति। यत्कृतं स्थात्। ततश्च होत्रे वदपेत्यादिमपीद
मिति मयांतां यमासितइहोपहृवकाजं संख्येयमसावुधंति। उपहृते यावाष्टयिवास्तु यमाने प्राधेयवत्तं समर्प
यविष्टजदक्षिणादिदक्षिणवर्त्तनं च नवनवति यवाया नावात्। धिष्णुवा वा योध्वयोरिति व्रति चेष्टा इति नाष्टर।

नां
र
धो
ध
ना
३

१६ म *

न सो मे नो दिष्टा न वीतीत

पञ्चका होचमसेद्वौहोत्तात्रासुचनोः॥ उद्गाहणं च
यस्वेस्युः पंच पंच च पंच सु।

एतच्चतुर्धा करणाभावः होतारवांतरेशभरुणं पत्रमानस्य सवनशर्यनाहुं दोक्ता ॥ १॥ ॥ एकादशकं उक्ता
॥ ॥ ततः श्रमसानां भरुणातत्र होतृवमसे धर्षुः प्रतिप्रच्छातारं होतारं वष्ट्वा शुक्रग्रहशेषं नृपतिं सर्व
त्रसो मभदेवादेवातिभर्तृणां ततो हि वमेवगात्राणां तिगात्रां जलनं ततः प्रतिप्रच्छाता धर्षुं होतारं वष्ट्वा
होतृवमसत्त्वं मंथिग्रहशेषं नृपतिं ततो होता धर्षुं प्रतिप्रच्छातारं वष्ट्वा शुक्राभयि स्ववमसानां वपाणां
वषकारनिमित्तं तत्रेण भर्तृपतिं ततो होता स्ववमसं तिधापवृत्तवमसे वृत्ताणं वष्ट्वा वषकारनिमित्तं भर्तृपापी
ति सर्ववपोजनं वृत्तावहोरेष्ट्वा समाख्यातिमित्तं भर्तृपतिं ततो होता स्ववमसे मस्योत्तं वष्ट्वा भर्तृपतिं
ति पांचमसे वषट्कर्तुं भर्तृपतिं ततो होता स्ववमसे ततो भर्तृपतिं तिनिषेधप्रवणात् ततो होता प
जमानवमसे सुचतुर्ध पश्येति वष्ट्वा वषकारनिमित्तं भर्तृपतिं ततो होता स्ववमसे ततो होता पजमानो होतारं वष्ट्वा
होतः सर्ववषट्कारनिमित्तं ॥ इतरेषां समाख्यातिमित्तं शतिज्ञेयं ततो मैत्रावरुणवमसे होता वृत्ता
रमाधर्षुं वष्ट्वा ॥ वृत्ता होतारमधर्षुं वष्ट्वा वृत्ताणां हंसिवमसे होता वृत्ताणां हंसिवमसे वष्ट्वा वृत्ताणां

रक्षा

३३

४ अथ योर्निरुक्तो होतारं प्रशास्त्रादिकं च दृष्ट्वा ततः प्रशादीनां वषट्कारसमाप्त्या निमित्तं

दे.प.
१७

हंसि होतारमध्वर्षु वष्ट्वा पोतु वमसे होता पोतारमध्वर्षु वष्ट्वा पोता होतारमध्वर्षु वष्ट्वा नेष्टु वमसे होतानेष्टार
मध्वर्षु वष्ट्वा नेष्टा होतारमध्वर्षु वष्ट्वा अग्रा वमसे होता अग्राध्वर्षु वष्ट्वा अग्रीव होतारमध्वर्षु वष्ट्वा
ततो होता स्वकीय वमसे ध्वर्षु वनिष्यतां स्वष्ट्वा समाप्त्या निमित्तं भक्षयति एवं सर्व वमसानां शुक्रा मंथि सहे हो
मनिमित्तं समाप्तं ॥ अथ प्रशास्त्रादिपंच वमसानां पुनरभुवनात् होमनिमित्तं भक्षणं यतो तत्र प्रशास्त्रादिवमसेषु
पूर्व होमाभिषवनिमित्तं तत्रेण भक्षणं क्रमेणैवा हो वध्वर्षु वष्ट्वा तत्रैवं ॥ सर्वे प्रशास्त्र वमसे ध्वर्षु होतारं प्रशास्त्रारं
चष्ट्वा भिक्षयति सर्वत्र तेषां प्रशास्त्रा होतारमध्वर्षु वष्ट्वा ब्राह्मणा हंसि वमसे ध्वर्षु होतारं ब्राह्मणा हंसि न च
ष्ट्वा ब्राह्मणा हंसा व होतारं मध्वर्षु वष्ट्वा पोतु वमसे ध्वर्षु होतारं पोतारं वष्ट्वा पोता व हो वध्वर्षु वष्ट्वा नेष्टु वम
से ध्वर्षु होतारं नेष्टारं वष्ट्वा नेष्टा हो वध्वर्षु वष्ट्वा अग्रा वमसे ध्वर्षु होतारमग्राध्वर्षु वष्ट्वा अग्रीव हो वध्वर्षु वष्ट्वा सर्वे
वमसा अमर्ष भक्षाः कार्याः ततः उन्नेता पूतभृतः संकाशा इदं वनेन सोममादाय प्रदो मध्ये आगच्छति होत्रादपो न व
समिन अनेन सोमो नाप्यायस्व संते पपां प्रातिहाभ्यां स्व वमसानां प्यायं प्रति सोमनिन पनेन वमसं सोमवर्ष
मध्वर्षोर्निरुक्तो होतारं प्रशास्त्रादिकं च दृष्ट्वा ततः प्रशास्त्रादीनां वषट्कारसमाप्त्या निमित्तं इति त्वर्थः ततः अ

१७

मसाध्वर्पवस्तासर्वीश्रमसांसदसोनिईसदक्षिणहविर्दानात्तस्यपश्चात्भूमोकमेणोदकंस्त्र्हाहविर्दानमधे
दक्षिणशकटपश्चाद्भागस्याधस्तांनिदधाति।तेषांचमसानानाराशंसाशतिसंज्ञावैश्वदेवप्रहोमांतंभावत्॥त
उक्तं।मरुत्वतापेमाहेइएंज्ञावेवैश्वदेवयोः।नाराशंसाप्रकथ्यतेप्रहेषेतेषुपंचवसिति।ततोऽध्वर्युश्चिपात्रामधेष्ट
यव्व्यापितंउरोडाशशकलंहस्तेनादायासमुपहृताःस्मइत्युच्चार्यउच्चापसदसोर्बहिरुपविष्टस्याच्चावाकस्यस
मापेआगताच्चावाकापउरोडाशशकलंसमर्प्यपन्नश्चावाकवदस्वपत्रेवाघमित्यच्चावाकंप्रत्याहाततोच्चावा
कोवोचोअग्निमवसइत्यादिपठति।तत्रोपोअस्मावृत्रहणानित्येवंपठति।तदाअध्वर्युर्हेतारं प्रतिवक्ति।उपहवमपंचा
ह्णाइत्येतर्होतरूपक्यस्येति।होत्राउपहृतइत्युक्ते।अध्वर्युरुच्चापमानापानुब्रूहात्स्याच्चावाकंप्रेष्यति।ततोच्चावा
कस्यवमसाध्वर्युश्चावाकवमसंपरेणोत्तरवेदिनिधायो।पुनरभ्युन्नपनंषडाणकंउशात्सरिउवपासकृदेवोन्नप
ति।उभयतःशुक्रमच्चावाकवमसमुन्नयति।उभयतःशुक्रमच्चावाकवमसमुन्नयतीतिमानवस्तुत्रेविशेषः।ततःप
त्राअपणोडाणकंउशाडपस्तौभिधारणोमध्यावदानंभूतभृतइत्येवंभवति।अनुवाचनानेध्वर्युस्तं वमसमादापाति
कम्मात्रायाच्चावाकपनेत्याहवमहारागुवषकारपोर्होमः।शेषरत्तणं।इदमिंशप्रिभ्यां।इदममपइतित्यागौ॥

स

छ

दे.प.
१८

शेष

नृपंत्वितिजपः। ततोऽह्वाकः समापे उपविश्य ह्वाको पक्ष्मपत्तेतिष्ट ह्वाध्वर्षो माभिषवनिमित्तं भक्षपति। अह्वादा
 कोऽध्वर्षेष्ट्यावपकारसमाख्यानिमित्तं तत्रैव भक्षपति। असर्वभक्षः। आप्नापनादीह्वावाकः। करोति। ततश्चमसा
 ध्वर्षुत्तेऽवमसं हविर्दानेनैष्टुवमसाप्रीध्वमसपोर्मये निदधाति। अत ऊर्ध्वमस्य उमसस्यैतदेव स वैवस्थापने। त
 तोत्रस्य होत्राध्वर्ष्यामाध्वर्षमैत्रावरुणा। आप्राध्वर्षमयेष्टुप्रांति। आप्रात्पुनर्वत्तं वा। तत्रपुनर्मानो विपुरोडाशं दिवं
 च हविर्भक्षपति। पत्रावपत्राणां जामये स्मार्त्ता निपक्षमोदनाह्वापादिहविष्यां नमस्मिन्नेव काजं माति। तत उन्नर
 वेदेः पश्चात्समस्यमानं नानपवित्रप्रतिपत्तिः। भागपरिहारः। ततो वाजिनपागो भक्षतः। ततो दक्षिणाग्नौ केवजपिष्टः ॥ १८ ॥
 लेपाकृतिः। प्रणाता विमोकः। रात्रि सभागः। भागावेक्षणा। भागप्राशनेनात्रष्ट्यावर्हिषोर्होमः। अविहितत्वा
 दध्वर्षत्वाच्च। तस्य प्राकृतकार्यस्य न धर्मत्वाभावात् ॥ १२ ॥ द्वादशकंडिका ॥ ततोऽह्वाकोऽह्वाकः स दस्युपविष्टे सत्यध्व
 र्षु प्रतिप्रस्थाता रावृत्तुग्रहिं च वरतः। तत्राध्वर्षुः कुरुपात्रमादापद्रोणकलशसमापे उपविशति। प्रतिप्रस्थाता पिदि
 तापमृत्तुपात्रमादापाध्वर्ष्या रुत्रं उपविशति। तत्र प्रथमौ ग्रहौ स होवद्रोणकलशसो मरुतुपात्रपोर्गृह्णातः। उप
 यामगृह्णातोऽसि मधवे त्वे सध्वर्षुर्गृह्णाति। उपमाधवापत्येति प्रतिप्रस्थातो गृह्णाति। प्रतिप्रस्थाता न त्रैवतिष्ठति ॥

त २

उभयोपरि मार्जनं न सादनं। ततो ध्वर्षु रुक्मपयः प्रतिदेशं गत्वा आश्रयं कृत्वा प्रेष्येति मैत्रावरुणं प्रेष्यति। आघादं शर्तुं प्रहाः स
 र्वजनाः कार्षाश्च सर्वजनावातेनार्जितं सर्वजनपक्षे सर्वशेषमध्ये एवोन्नरोन्नराणां तथा वसतः। शेषे सर्वस्योन्नरं गृह्णात इ
 ति। कृत्वा प्रहेष्यनुवपः इकाराभावः। इदमिदं पतिप्रथमस्य सागः। ततो ध्वर्षु र्पदाहविर्दानं प्रविशति। तदेव प्रतिप्रच्छातानिः प्र
 मति। पदाहव प्रतिप्रच्छातं कृत्वा तदाहविर्दानं प्रविशति। तदा ध्वर्षु निष्कामति। यथा प्रतिप्रच्छातं ध्वर्षु प्रविशतेति निःकामं
 तं वरुणपात्रेण परिगृह्णाति। कृत्वा पात्रमध्वर्षोर्हस्तिणोत्तमपतिस्त्वपमध्वर्षोरुन्नरतो गच्छता सत्यः। सर्वेषु जोणकजशा
 इहणं। परिमार्जनं न सादनं भावश्च यत्सा मेरे प्रहणं प्रवेशनिःकमणो होमाश्च एवं प्रतिप्रच्छातानिः कम्पाया वा कृत्वा प्रे
 ष्येति ह। पोतापनेति। इदं मरुत्तः। ध्वर्षुः प्रविशेयपयाः मुक्तापत्तेति जोणकजशादुत्पात्रे गृह्णातो परिगृह्णातिः कम्पाया
 ये कृत्वा प्रेष्येति। वक्तिनिष्ठापजति। इदं त्वष्टे। प्रतिप्रच्छातं प्रविश्य मुच्येति गृह्णात्वा कृत्वा प्रेष्येति वक्तिः अशायने
 ति। इदं मप्रपे। ध्वर्षुः प्रविश्य न भस्मेति गृह्णात्वा आश्रयं कृत्वा प्रेष्येति वक्तिः अशायने
 त्यापत्तेति गृह्णात्वा कृत्वा प्रेष्येति। प्रशास्तापजति। इदं मित्रावरुणाभ्यां। एवं वक्ष्यामृत्तुप्रहणं पात्रपोर्येण होमः।
 अथायं हस्ते गृह्णात्वा वनुष्मन्मृजेन प्रहणं होमश्चातवा ध्वर्षु रिपेति गृह्णात्वा निष्कम्पाया वरुणभिः प्रेष्येता ह। उ

दे.प.
१९

अध्वर्युसहसेवेति एहात्वा आद्य सवुभिः प्रेष्येत्पाह। पुनर्नेष्टायजति।
इदं देवाय विणोदसे। २

पोता

नर्हेतापजेति। इदं देवाय विणोदसे प्रतिप्रस्थातोर्जतेति एहात्वा आद्याः सवुभिः प्रेष्येत्पाह पुनर्नेष्टायजति। इदं देवाय
विणोदसे प्रतिप्रस्थाता सहस्राप्येति एहात्वा आद्य सवुभिः प्रेष्येत्पाह अष्टावाकोपजति। इदं देवाय विणोदसे एवं
त्वर्भिरिति प्रेषो मूले न होम आतेतो ध्वर्षु प्रतिप्रस्थातारो पात्रमुत्वे विपर्यसा सहो वानमो प्रहो प्रथमवहृत्कृतः। तपस्तेमध्व
र्षु। तपस्याप्येति प्रतिप्रस्थाता नतो ध्वर्षु निष्कम्पा आद्य कृतनाप्येत्पाह। तत्र प्रशास्त्रा अथ ध्वर्षु पजतः। मित्याह ततो ध्वर्षु
प्रतिप्रस्थातारो होतरे तपजेति होतारं प्रेष्यतः। ततो होतुः कथा ज्ञाया पाठः। आपणो होमः। शेषरक्षणानि यमेनो। इदमग्नि
स्यांततः प्रतिप्रस्थातानिः कम्पा आद्य कृतनाप्येत्पाह। तत्र प्रशास्त्रा गृहपते वै पजेत्पाह पजमानो विहोतरे तपजे
त्पाह। ततो होतापजति। अप्रेणा सर्वकृतं नुहोति। इदमग्ने गृहपतये अंशुरिच्छया। उपयाम गृहातो स्पष्टः हसस्पतये
वेति त्रयोदशमृत्वं प्रहं गृहात्वा परिष्टम्य प्रतिप्रस्थातारमनुजुहोति। त्यागस्तदादश एक एवापाज्यपा एक चात्ततो
ध्वर्षुः प्रतिप्रस्थातुः। पात्रे संप्लवमवनयति। प्रतिप्रस्थाता अथ ध्वर्षु पात्रे ततो ध्वर्षुः संप्लवपुत्रं पात्रमादाप सप्तसिगच्छ
ति। प्रतिप्रस्थातारिकं कुरुपात्रमादाप हविर्दानं प्रविशपदोण कलशात्स्नभृतो वा। इदं ग्री आगतमिति मंत्रेण कुरु
पात्रे ऐंदाग्रं गृह्णाति। परिमार्जनां दक्षिणा वृत्तांतरपावृत्तिः। तत ऐंदास्यापयणस्त्याः। पुरस्तात् स्वरेमादप्येति १६

व

वा

त्रि

एषतेपोनिशिंशमिभ्यावेति। ततः प्रतिप्रच्छातापि पूर्वद्वारेण हविर्दानात्रिः कस्य भक्षार्थं स दद्यात् गच्छति ततो
ध्वं हुं तारं प्रतिप्रच्छातारं वष्टु भक्षयति ततो होता ध्वं प्रतिप्रच्छातारं वष्टु भक्षयति ततः प्रतिप्रच्छाता ध्वं
होतारं वष्टु भक्षयति होता ध्वं प्रतिप्रच्छातारं वष्टु भक्षयति एतच्च पूर्वपादशानो सर्वजनतत्त्वपक्षे। सर्वेषामसर्वज
नतत्त्वपक्षे। विशेष उच्यते। तत्र पूर्वमध्वर्युः सर्वान् होवादात्रिभिन्नोत्पत्तिक्रमेण वष्टु। तैरनुज्ञातो भक्षयति होता ध्वं दा
सर्वान् मित्रोत्पत्तिक्रमेण वष्टु भक्षयति। त्रिभिन्नोत्पत्तिक्रमश्च पूर्वपूर्व होमकर्तुः। पश्चाद्वष्टु कर्तुः। स्वसाधारणपात्र
प्रतिभक्षं सर्वेभ्य उपहृत्वा र्थेनो भक्षणं वपस्मिन् वृत्तपात्रे पेन जतं पेन वपस्मिन् तत इच्छा होमनिमित्तं तपोरेवा तत्र शय
मं होवासासहाध्वर्युः। ततः पोवासासह प्रतिप्रच्छाता। ततो नेष्टासहाध्वर्युः। ततः पावासासह प्रतिप्रच्छाता ततो निष्टासहा
ध्वर्युः। ततो ग्रीवासासह प्रतिप्रच्छाता ततो ब्राह्मणाच्छंतिना ध्वर्युः। ततः पशुसासह प्रतिप्रच्छाता ततः पात्रं मुखं
विपर्यस्य होवासासहाध्वर्युः। ततः पोवासासह प्रतिप्रच्छाता। ततो नेष्टासहाध्वर्युः। ततो छावाकेन सह प्रतिप्रच्छाता
। पुनः पात्रं मुखं विपर्यस्य होवासासहाध्वर्युः। पुनर्होवासासह प्रतिप्रच्छाता। ततो पर्ववेऽप्यंक्रमः। अध्वर्युः प्रथमं पा
त्रं वष्टु होत्वा होतारं प्रतिप्रच्छातारं पोतारं नेष्टारं प्रतिप्रच्छातारं मन्नाध्वं ब्राह्मणाच्छंतिनं प्रतिप्रच्छातारं होतारं प्रतिप्रच्छातारं

अशास्तारं १

दे.प. ति
२०

20

प्रच्छातारं पोतारं नेष्टारं प्रतिप्रच्छातारं मच्छावाक होतारं प्रतिप्रच्छातारं होतावेमेव द्वादशष्टा मरुपति। एवं हो
 नापि अध्वर्युः प्रतिप्रच्छातारं पोतारं मध्वर्युः नेष्टारं प्रतिप्रच्छातारं मधीधमध्वर्युः ब्राह्मणां छंसिनं प्रतिप्रच्छातारं प्र
 शास्तारं अध्वर्युः प्रतिप्रच्छातारं पोतारं मध्वर्युः नेष्टारं प्रतिप्रच्छातारं मच्छावाकं मध्वर्युः प्रतिप्रच्छातारं वेमेवं विंशतिं स
 रमाष्ट्रमरुपति। एवमेतैर्नैव क्रमेण सर्वेषां स्वनामपरित्यागेनोपहवप्रार्थनं मरुतापं। अत्र द्वादशवर्षं प्रहृतं त
 द्वादशहोमकर्मैककर्तारः। द्वादशवर्षं एककर्तारः। एवं वतुर्विंशतिः। तेषां क्रमेण नामानि अध्वर्युः। होता। प्रतिप्रच्छा
 ता। पोता। अध्वर्युः। नेष्टा। प्रतिप्रच्छाता। अमीत्। अध्वर्युः। ब्राह्मणां छंसी। प्रतिप्रच्छाता। प्रशास्ता। अध्वर्युः। होता। प्र
 तिप्रच्छातुः। पोता। अध्वर्युः। नेष्टा। प्रतिप्रच्छाता। मच्छावाक। अध्वर्युः। होता। प्रतिप्रच्छाता। होनेति। तत्र यो मरुपति
 तेन स्वनामवर्जं मयेभ्य उपहवप्रार्थनं कर्त्तव्यं तेनाध्वर्युः प्रतिप्रच्छातारं। त्रोरष्टादशैवोपहवाः। पतन्मनुर्विंशति
 मध्येतपोः षड्नामानि। एवमेव होतुर्विंशतिः। पोतनेष्टुश्चाष्टाविंशतिः। अत्राष्टास्रणां छंसिप्रशास्त्राच्छावाकानां
 त्रयोविंशतिरिति। ततश्चावौभिर्षुक्तं प्रापान्त्येकः। होतुर्विंशतिराज्ञानेपोतनेष्टुर्द्विरुत्तरा। विरुत्तरा वतुंसी
 तशेषे त्वष्टादशस्मृता इति द्विरुत्तराष्टाविंशतिः। वतुंसी अत्राष्टास्रणां छंसिप्रशास्त्राच्छावाकानां। शेषे अध्वर्युः।

२०

प्रतिप्रच्छातोरो ज्ञाने अमस्तु गमनं पदावदादशादृष्टस्य षष्ठे हनिस्तपमृत्तुपाते ज्योतिर्वचनाय दाजधर्पोप
 जमानस्येव स्वपंपायापाठस्तदा होतुस्त्रयोविंशतिरुपहवाः॥ एकादशे प्रहे होतुः प्रतिप्रच्छात्रो धर्पोर्वषड्क
 र्त्राः प्रार्थना अर्धर्पोच्छाने उन्नेतस्तदा होमकर्तृत्वात् तथावकाठकोपधर्पुर्ने उन्नेता प्रहेणवरेदिनि। द्वादशे
 होतः छाने पजमानस्येति विशेषः पदावधर्पु प्रतिप्रच्छात्रोऽरमतरस्येव पायापाठो नोभपोस्तदा होतुर्धावि
 शतिरुपहवाः होमाभिषवकर्तुः प्रथमभरूपत्ते पंकमउक्तः पदावषड्कर्तुः प्रथमभत्तस्तदा प्रथमं प्रथमं
 वषड्कर्तुं नामा पश्चात्पश्चादोमकर्तुरिति विशेषः उपहवसंख्यानुसमाना एव मूत्रप्रहाणां भ्रूणां नंतरम
 धर्पुस्तदुपात्रास्वपंसदापानिः कास्पमार्जा जाये प्रज्ञाज्यखरे निदधाति ततो होतुः पुरस्तात्सर्वीभिमुख उपविश
 ति। ततो होत्रांशो सावेत्याहृतः प्रदक्षिणमावृत्य शस्माने शस्त्रे प्रणवे अवसाने वो यामादैवेति प्रतिगृणाति अथ वा
 र्त्तु ३मित्येतावानेव सर्वत्र प्रतिगरः। शस्त्रस्याने सर्वपत्ते र्त्तु ३मित्यपमेव नित्यं प्रतिगरः। अथ वार्त्तु यामोदैवैव वा
 गित्येवं प्रतिगरो भवति। अस्मिन्नपि पक्षे शस्त्राते र्त्तु ३मित्येवाततः शस्त्राते र्त्तु ३मिति प्रतिगार्प्यप्रदक्षिणावृत्तिमितर
 यावृत्तिवक्तुवोच्चापोत्तरेण हविर्दानं गत्वा रूतुपात्रे प्रतिप्रच्छात्रो गृह्णातमैशानं प्रहेमादत्रो वमसा धर्पवश्च हविर्

दे.प.
२१

21

नमस्यएवदशापिचमसान्तेकृत्वातिष्ठति।ततोधुर्पुनिकर्मतिक्रम्याद्याहोत्थशायजसोमस्येतिहोतारंवेष्म
वषड्कृतेज्ज्योत्तरादेनुवषड्कृतेवज्जवा॥प्रदक्षिणावृत्तातरथावृत्तीकरोति।इदमिन्द्राग्निभ्यामिदमन्नपशति
त्यागो।ब्रह्मपजमानौवसर्वत्रहोमकाजेश्चणत्याहवनापदक्षिणेनवर्हिदेधुपविशत॥होमानंतरंवमैरुणार्थस्त
दक्षिणत्वात्त्वस्थानेउपविशत॥प्रशाल्वाभिष्टात्त्वदक्षिणेनैवसदाब्रह्मणोगमनोद्विर्दानमार्जालापांतराजेन
वाग्रहेरूपमानेवमसाधुर्धवः।स्वहस्तस्थानेवमसान्वषड्कारेनुवषड्कारेववाक्प्रेषरणेनकंपयंतीतथा
वमानुः।समाप्तेशस्त्रेग्रहमावृत्तेधुर्धुश्चमसाधुर्धुश्चमसानायाव्योक्तशायजसोमस्येतिवेष्मतिवषकारानु
वषड्कृतेमुहोतिचमसाधुर्धुवोद्विश्चमसाननुवाङ्मपतीति।ततोधुर्धुःसपात्रएवोत्तरेणहविर्दानंसदक्षिणत्वा
होतारंष्टस्वार्धुर्धुभक्षयति॥होतावाधुर्धुष्टष्ट्वाभक्षयति।चमसाधुर्धुश्चहविर्दानाच्चमसानादाद्यसदक्षिपया
स्वचमसिचोहोत्रादिभ्यःसमर्पयंति।होत्रादप्यश्मसाधारणपादनुपहूयैवासर्वभक्षान्भक्षयित्वापूर्ववच्चमसा
नाप्यापयंति॥ततश्चमसाधुर्धुस्तानुर्हविर्दानमभ्येतस्मिन्नेवस्थानेच्छापयंति।ततोधुर्धुस्तदनुपात्रंनिष्ट
त्पमार्जालापेवकाल्यखरेनिदधाति॥१३॥ ॥वषोदशकंडिका॥ ॥ततोधुर्धुःशुक्रपात्रेणशोणकजश

२१

स

तरिष्ठवपासोममादापनुमास्यर्षणीधृतस्निमंत्रेणवेद्यदेवंगृहं गृह्णाति। यजमानोविकल्पेनयहं गृह्णंतमध्वर्यु
 मन्वा रभतोपरिमार्जनै। प्रदक्षिणावृत्तातरयावृत्ता। ततः सुकृच्छानेसादनं सोमेसलोत्रशस्त्रकपहृणानांतरं
 स्नोपाकरणं पावकृहात्वानापव्याहरेत्। उपावर्चध्वमितेतद्युतिरिक्तं किमपिनोच्चरेदित्यर्थः। उपाकरणानंत
 रमुजातारोनापव्याहरेत्। एषोत्रमेति प्रस्तोतृकईकपैषोपावत्। एषोत्रमेति प्रैषकृत्वा शस्त्रकर्तृनापव्याह
 रेदृषइकारपर्यंतं। अपव्याहरणेवसर्वेषां व्याहृतिरूपः। आपश्चित्रो। प्रहासादनांतं रं दोणकजेशस्त्रं सोमं प्रत्
 धृत्वा सिंघादोणकजशपवित्रपोः प्रातः सवनवत्पोजनं कर्त्तव्यं। अधीधोत्तं प्रसं वदोणकजशमस्यर्षोपपुष्टं प
 वित्रमस्मिन्करोतासेवांततस्त्रणाभ्यां वैद्यदेवंगृहमुपसृष्टरूपं रस्ताज्जपसमाधौ सैदः प्रविश्य प्रस्तोत्रे वृणोत्तमपि
 यनुपावर्त्तीध्वमिति मंत्रेण स्तोत्रमुपाकरोति। उपावस्तोत्रशस्त्रकाले प्रशास्तृदक्षिणात आत्ते। यजमानश्च स्तोत्रे
 स्तूपमाने उजाहृणां पुरस्तात् प्रत्यश्रुत्वा उपविशति। शस्त्रकालेशस्त्रकर्तुः पुरस्तात्। सोते स्तोत्रस्य भवत्यंतेश
 त्वस्येति श्रुतेः। ततः उजातारः स्तुवंति। तर्देते होता शस्त्रं सैति। तत्राध्वर्युः होतुः पुरस्तात् प्राधुपविशति शो सो वेत्ता
 कृतः। पशुपुरोराशप्रथमां सवनापान्यातः सवनवद्देवतानिर्वपति। पपस्यामा अभाव इति विशेषः। तत्रवत्तरास

पात्र प्रोक्षणं नंतरं प्रोक्षणं निःशेषकरणं इति विशेषः ॥ ५ ॥

दे.प.
२२

22

प्रति ३

तां वसोपवेशनं प्रणीता प्रणयनं पात्रासादनं मूर्ध्नि पशुपुरोडाशस्याष्टकपालानि ऐं इत्येकादशा एवमेकेन
 विशतिः कपालाभिकर्पणं वा रुधाज्जितं उज्ज्वलमुसलं पात्रीधान्या पुरोडाशाद्वयार्थं जीह्वोपवादा धाना
 करं भार्यापवाः संपवनादकंदधिराषोपवेषस्त्वस्तेवाश्रुतावदानम् एका पुरोडाशपात्रा वविलावास्तेवा पं३
 पहितपात्राकरणा मूर्ध्नि प्रोक्षणाद्वयार्थं रादानानि ग्रहणं मूर्ध्नि ऐं इति प्रथमं पशुपुरोडाशस्या तन इं प्राप्नु
 ष्टा इं प्राप्नु हरिवते नुष्टं इं प्राप्नु पूषणवते नुष्टं मितादिशतः सवनवत्सर्वं पयस्यावर्जं एककीजपक्षेकणां तविभ
 न्याजं भः इदममेरिं इस्मा इदमिं इस्म हरिवतश्च इस्म पूषणवतश्चेति आत्मानं पूर्ववत् प्रापितैः संमार्जनैः श्रुतावदा
 न पुरोडाशपात्री पंचविलानां च संमार्गं प्रतपते संमार्जनात्तां पत्रेन रक्षणां ततो धर्मोः पशुविशस्रनादिउखापाम
 वदानपक्षे पांतां ततः त्रिः प्रत्यावयता त्रिप्रकृतस्य हृदयमुत्तमं ऊरुतादिमेतावानुखं प्रेषः वैश्वदेवशां स्वात
 मध्वर्षुरोऽमिति गार्पोक्ष्यप्रदक्षिणावृत्तांतरथावृत्ताकृत्वा वैश्वदेवं प्रहमादन्ने च मसाध्वं च मसानुहस्ते कृत्वा
 तिष्ठंति अध्वर्षुरतिक्रम्या आबोह्यशपजसोमस्ये होतारं प्रेष्य वषट्कारां वषट्कारयोर्जत्वा प्रदक्षिणावृ
 त्तीकरोति इदं विश्वेभ्यो देवेभ्यो इदमग्र्य इति यागौ ग्रहे रूपमाने च मसाध्वं च पूर्ववत् मसानुहस्ते कृत्वा इ २२

ति २

× ग्रहपराधः। ततः प्र० १००८

तीतरथावृत्तिः ६

स्वस्थाने इति भाष्ये ६

× त्याद्य ५

यनेन हि कंपयति ततो ध्वर्षु ग्रहं सदसिनीत्वा होतारं पृष्ट्वा भक्षयति। होता वा ध्वर्षु पृष्ट्वा स्वमसा ध्वर्षवश्च मसान् हविर्दानात्
नापसदसि पयास्वमर्षयंति। वमसि नश्चानुपूर्यैव सर्वस्वस्वमसं हसोमं भक्षयंति। ततश्च मसा ध्वर्षवश्च म
साम्नाज्जाजापेक्षं धिष्यमपीवेन जेन प्रज्ञात्य उद्गारुक्तत्वात्तरवेदिमपरेणोदकं ह्वा निदधाति। अर्धध्वर्षुश्च म
ग्रहपात्रं स्वपमेव मार्जाजापेक्षं प्रज्ञात्य स्वरे स्वस्थाने स्थापयति। ततस्त्वपं उक्त्य विप्रहाः। तद्यथा प्रथमे ध्वर्षुः कर्त्ता।
उभयोः प्रतिप्रह्नात्। तत्र प्रथमे अर्धध्वर्षु उक्त्य पात्रमादापोऽक्त्य ह्वाजापुष्पैः मित्रावरुणाभ्यां त्विति मंत्रेणोक्त्य
पात्रे नृतापं भागं निनपाति। ततस्तृतीया मुक्त्य ह्वाज्या उन्नरतः सादनी उन्नेता मेवावरुणस्वमसं प्रथममुन्नरे वेदि
मपरेण ह्वापयित्वा। ततो होत्रादानाममनात्पयं तानां क्रमेण ह्वापयति। ततः पूनमृतः सकाशादुद्वनेन सोममादा
यते शुक्रमेणो नयति। स रुं रुं देवानोपस्ताराभिधारौ। ततो ध्वर्षुः ह्वाणाभा मुक्त्य पात्रं ह्वा सोमं पृष्ट्वा पुरस्ताज्जा
पांते सदसि गत्वा ते दर्भनृणे प्रक्षोत्रे प्रपच्छुपावर्त्तध्वमिति लोत्रोपाकरणं करोति। एवं सर्वेष्वक्त्य विप्रहंषु विधितं
पाः। तत उद्गता रः स्तुवंति। नदंते मित्रावरुणः शंसति। तत्रा ध्वर्षुः पूर्व उरस्तात्पादुः पविर्पशोसावेमाहृतः पर्यावृत्त्य
सर्ववत्सनिष्ठ एति। शस्त्रांते उ३ मिनि प्रतिगरः। प्रदक्षिणा वृत्तिः। विप्ररीता वृत्तिश्चाततः पूर्वदारेण हविर्दानं प्रवि

प

दे.प.

२३

२४

यत्तप इति: सो त्व कर्म पदति: ८०० स्वस्थाने ४

स्पोक्तपात्रमादत्तेवमसाध्वर्षवश्चमसानूत्तेष्टदीत्वोत्तरवेदिमपरेण प्राप्नुवास्तिष्ठति अर्धर्षरतिक्रम्याश्रयोक्त
 शापजस्योपानामिति मेवावरुणप्रेम्पवषट्कारानुवषट्कारेणोहोतिस्वमसाध्वर्षयाध्वर्षमनुवषट्कारानुवषट्
 कारेवमसाध्वर्षमन्त्रार्थपरिशेषपंति इत्येवावरुणाम्ना इदमप्रपशित्यागो। सवेधां होमानां सहेवा प्रदक्षिणा वृत्ता
 तस्यावृत्तिः ततो ध्वर्ष्यहशेषमेवावरुणवमसे आसिष्यप्रहपात्रमध्वस्ता निधापामेवावरुणवमसमादापसदसिगठ
 तिस्वमसाध्वर्षवोपि सर्वांश्चमसान् यथा त्तरप्रेष्ठापपंति ततो ध्वर्षः प्रशास्तृवमसे प्रशास्तारंष्ट्रभक्षपंति प्रहोम
 निमित्तं ततः प्रशास्ताध्वर्षंष्ट्रष्ट्रास्वमसे प्रहवमसपोर्वषषट्कारनिमित्तं तत्रेणभक्षपति ततः स्वमसं निधाप
 अष्टास्रहोत्रादिवमसे प्रहोमदो नृत्वावषट्कारनिमित्तं भक्षपति ततो होत्रादय एकं प्रशास्तारंष्ट्रस्यास्वमसे प्र
 समाख्या निमित्तं निःशेषं भक्षपति प्रशास्तापि स्वमसे ध्वर्षंष्ट्रस्या समाख्या निमित्तं भक्षपति ततश्चमसाध्वर्षकश्च
 मसान्मार्जाजीपे प्रक्षाल्योत्तरवेदेः पश्चात् ॥ ब्राह्मणां हस्तिवमसं पूर्वकं स्थापयंति एवमेक उक्ता विप्रहः। यथदि
 ताप उच्यते ततः प्रतिप्रक्षाल्योक्तपात्रमादापोक्तपक्षालो हस्तेनादोपातं कृतमई सोमं तपे वोक्तपात्रे निक्षप
 ति इडापत्वादेवायमिति मंत्रेण ततः स्थाजीतृष्णी स्वस्थाने निधाप्य प्रहपरिमार्ष्टि ततः प्रदक्षिणा वृत्तिः इतरथा

न

२३